

DET ER EN MANN HER SOM KAN SLÅ PÅ LYSET

Takk broder. (La henne synge.) La oss bøye våre hoder nå.

Vår Himmelske Far, vi takker Deg denne morgenen for Din godhet og nåde, for å ha gitt oss privilegiet av å samles her igjen, en dag på denne siden av den store Evigheten, for å tilbe Den elskede, Herren Jesus Kristus. Vi takker Deg for at Han kom til jorden for—for å frelse oss fra et—et liv i synd, og for å gi oss denne store arven som vi har, ved Hans rettferdighet. Og idet vi, denne morgenen, er her som Hans ambassadører, for—for å bryte dette Livets Brød til denne ventende forsamlingen, må Den Hellige Ånd inspirere ethvert Ord og legge det ned i hjertene til folket, akkurat slik vi har behov for. Vi ber om dette i Jesu Navn. Amen.

Vær så god og sitt.

² Jeg anser virkelig dette, og et stort privilegium, igjen denne morgenen, å stå her sammen med dere. Beklager at vi ikke har mer plass enn det vi har, til å ta vare på folket. Tabernaklet vårt er ikke stort nok. Og vi er veldig takknemlige for å være her, i denne ferien, fra—fra hjemmet vårt i . . . i Tucson. Og været var ganske røft, men vi var glade for å være her og for å ha møtet.

Nå, jeg ønsker å kunngjøre at det i kveld vil bli et helbredelsesmøte i kveld, eller bønn for de syke. Og jeg fortalte Billy akkurat nå. Han sa: “Vel, hva vil du gjøre?”

³ Jeg sa: “Vel, kanskje du burde gi ut noen kort i kveld, rundt halv sju, slik at folk ikke vil . . .”

Og, ser dere, det er så tettpakket her inne, at vi bare har mulighet til å la dem komme, en etter en, slik at du kan bli ropt opp ved nummeret på kortet ditt, og da vil det ikke bli noen trengsel. Vi kan bare rope dem opp, en etter en, la dem gå gjennom køen mens vi ber for dem.

⁴ Så, du, hvis du er syk, eller har kjære som er syke, og ønsker å bringe dem inn, kom rundt halv syv, noe lignende, klokken syv, og få et bønnekort. Han vil være ved døren, eller hvordan han enn gir dem ut, når du kommer inn.

⁵ Og, så, dette vil sannsynligvis være omtrent den siste gangen jeg får til å være her, på en stund, for jeg har en veldig travel timeplan nå. Sørøver, og fortsatt i De forente stater, til mot slutten av denne våren. Så, vi, kanskje vi kommer tilbake litt senere i sommer.

Om Herren vil, ønsker jeg, hvis vi får et—et sted her, om det har air-condition. Jeg skulle spørre Billy. Jeg ønsker å tale over de Syv Trompetene, ha en guds- . . . et møte her for de Syv Trompetene, om—om Herren vil. For disse er de—de Syv Menighetstider, og de Syv Segl, og nå de Syv Trompeter. Og kunne få litt tid, som i juni hvor folk har ferien sin, gi dem tid slik at de kunne komme.

⁶ Og jeg er glad for å se broder Shepherd her denne morgenen, fra sykehuset. Jeg var ute for å besøke ham her om dagen. Og søster Shepherd, jeg fikk ikke ringt deg i går. Den drømmen som du sendte meg, var veldig, veldig fin. Du så, som det var, Kristus i en—på en . . . i—i himmelen, på denne hvite hesten, men var fortsatt bundet, ser du. Men, likevel, før den rakk å forsvinne, så hele familien din den. Så tolkningen av drømmen, er at familien din så Hans verk i disse siste dager før det var over, hva Det er. Så, den er, den var veldig åndelig, og en veldig god velsignelse for deg, din familie. Den familien har gått gjennom store prøvelser, for å komme dit de er i dag.

⁷ Og nå har vi noe, den litt triste delen, denne morgenen. Siden jeg møttes her . . . En av våre kjære venner, og—og som kommer til dette tabernaklet, Coats-familien; som vi alle elsker. De kom ned fra øst, og, eller rundt Chicago. Og søster Billie Habib, og—og søsteren hennes, Armstrong, og alle jentene. De . . . Jeg tror de tidligere var nasareere, og har kommet til Herren, og de er veldig kjære venner av oss.

Og broder og søster Coats, deres far og mor, var på vei hjem her om dagen, ut vestover, og noen fikk skrens på veien og—og drepte søster Coats, øyeblikkelig. Og—og da de ringte meg der, i—i Tucson, og jeg hørte om det, satt jeg akkurat der med en boks med sukkertøy, som hun nettopp hadde laget til meg, stående på—på bordet. Og du aner ikke hvordan jeg følte meg. Men jeg—jeg tror at, takker Herren denne morgenen, for at hun ikke trengte å lide. Hun begynte å bli eldre, og hun trengte ikke å lide. Og hun dro Hjem for å være sammen med Gud.

⁸ Jeg bare tenkte, og snakket med de to jentene hennes, akkurat nå, i rommet der inne. Broder Coats er her denne morgenen; han fikk noen brukne ribben. Og jeg ringte ham på sykehuset, og der han var innlagt, over i Missouri, og ribbena hans var brekt og slikt, men han hadde sannelig et virkelig mot, en ekte kristen; da han vet at hans lille dronning ikke er død, hun er levende for evig, med Kristus, og det vil bli en foreningstid.

⁹ Job sa en gang: “Åh, om Du ville gjemme meg i graven, og bevare meg på et skjulested, inntil Din vrede er over.”

¹⁰ Har du noen gang lagt merke til at Gud, i naturen, gjør det samme? Slik som sevjen som er i trærne her oppe, som holder på bladene; og før vinteren kommer, vreden som er øst ut over jorden . . . Ser dere, en gang hadde ikke jorden vinter. Og i

Tusenårsriket vil det aldri bli flere vintre, ser dere. Så det er vreden over jorden. Så da det skjedde . . . Ser dere, før vreden kommer, sender Gud i Sin nåde sevjen rett ned i . . . under jorden, inn i røttene på treet, og bevarer den der inntil vinterens vrede er over, løfter den så opp igjen, ser dere, om våren.

“Åh, om Du ville gjemme meg i graven og bevare meg på skjulestedet, inntil Din vrede er over.” Det er det Han har gjort for vår søster. Det er det Han gjør for alle kristne.

¹¹ Broder Coats, Gud velsigne deg. Jeg er så glad for å vite at, at Guds Segl holder i trengselens stund. Jeg vet hva han går gjennom, for jeg gikk gjennom noe lignende for mange år siden. Men jeg er . . . En etter en må vi krysse over denne store elven; og, jeg, og det vil bli min tid, en av disse dagene; og din tid, en av disse dagene. Men som David sa: “Jeg frykter ikke for noe ondt; for Du er med meg. Din kjepp og Din stav, de trøster meg.”

¹² Nå, til minne om søster Coats, vår kjære søster som har gått videre til Gud. Jeg . . . Som et lite minne om henne, denne morgenen, ønsker jeg at forsamlingen skal stå bare et øyeblikk.

La oss bøye våre hoder og tenke på en som en gang, for noen få dager siden, gikk inn—i dette tabernaklet, inn og ut iblant oss, håndhilste på oss, en kjærlig kristen, er nå på det stedet som Herren lot meg se for ikke lenge siden, en ung kvinne igjen, som venter på at familien hennes skal komme.

¹³ Vår Himmelske Far, vi takker Deg for minnene om søster Coats. Hvilken dyrebar, kjær søster! Og nå kommer tiden, at når vi har levd ut vår livsperiode, som har blitt tildelt oss, må vi krysse elven. Vi takker Deg for at hun ikke trengte å lide. Det kan ikke ha vært noe imot henne her, som hun måtte lide for. Hun gikk bare rett inn i Guds armer, bare på et øyeblikk.

¹⁴ Hennes ektemann, hennes barn, er her denne morgenen, Herre, rett tilbake på sin post. Hvor vi takker Deg for den tapre troen! “Våre fedres Tro lever fremdeles, til tross for fangehull, flammer og sverd.” Vi takker Deg for alle disse tingene.

¹⁵ La hennes dyrebare sjel få hvile, Herre. Hun var vår søster. Sorg, tårer renner i vårt hjerte, fordi hun er borte, men glede springer opp fra tårene, lar oss vite med vissheten fra Ditt Ord, at hun lever videre i et udødelig liv, som aldri kan dø. Og det vil aldri skje en ulykke der hun er nå, bare venter på at de som kommer etterpå, skal forenes med henne.

¹⁶ Velsign broder Coats og velsign disse jentene og familien hennes, Herre, og de kjære, og alle som elsker henne. Og en dag, Far, håper vi å møte henne der oppe i det store Hinsides, hvor det ikke er noen sykdom, sorg eller død. Inntil den tid, bevar oss alle sunne og friske, mens vi tjener Deg, og ser frem til den dagen. I Jesu Kristi Navn ber vi om det. Amen.

17 Må den mektige Hellige Ånd som arbeider med oss her i tabernaklet, i åpenbaringen av Sitt Ord, må Han la hennes tapre sjel få hvile, inntil vi møter henne.

18 Nå er det varmt her inne denne morgenen, fordi det er kroppor, vet dere, så mye av det kommer fra kroppsvarme.

19 Nå, vi ønsker å komme med en kunngjøring nå. Noen ganger er møtene våre her lange, på—på formiddagen, grunnen til at det er . . . Det er egentlig ikke riktig å holde et møte så lenge, fordi, time, en og en halv time, eller noen ganger to timer. Men det jeg gjør, jeg tar opp på lydbånd her, ser dere, og dette lydbåndet går over hele verden. Og det er derfor jeg . . . vi samles, så lenge, om morgenen, er—er fordi jeg kom hit for å lage disse lydbåndene. Det er for å . . . Jeg . . . de er . . . Ser dere, dere kan se lydbåndene som blir—blir laget i rommet der. Nå . . . Og de går ut over hele verden.

20 Nå, snart, om Herren vil, i neste, bare så snart jeg drar herfra . . . Jeg vil reise, om Herren vil, i morgen tidlig, en gang, tilbake til Arizona, fordi jeg har flere møter i vente. Og da er det bare hele veien sørover. Og dere sørstatsfolk nede fra Georgia og Mississippi og Texas og Alabama, vi kommer rett ned der, helt inn i Florida, veldig snart.

21 Reiser herfra til Phoenix, deretter til California, og rett tilbake til Dallas, og—og drar kanskje ned til San Antonio, tror jeg det er, og tilbake til Alabama og Florida og gjennom der. Så vi vil treffe dere der nede, om Herren vil, veldig snart.

22 Og så fortsett å be for oss, og vi vil gi dere beskjed når, hvis vi . . . Herren legger på vårt hjerte nå å holde noen—noen dager her, i sommer.

23 Jeg hadde planlagt en del møter. Og mange av dere i New York vet da visjonen kom, som sa at disse møtene i det skandinaviske landet . . . Husker dere at de var planlagt der? Og så, mens jeg var i New York, kom visjonen, at alle disse møtene ville bli avlyst, av en eller annen grunn. Og jeg husker at jeg fortalte noen av dere her, da vi var i New York. Det var helt nøyaktig det som skjedde, for de ønsket alle den samme dagen og kunne ikke få tak i den bygningen.

Så, da, det kan gi en liten åpning der i juni. Det kan være Herrens vilje, jeg tenkte, kanskje å komme tilbake for disse Trompetene rett her, før det er for sent. Ser dere? Så vi vet at alt utvirkes helt riktig. Så det var på mitt hjerte, så det kan være det Han vil at vi skal gjøre.

24 Nå, jeg ser at dere bytter plass med hverandre, og—og ute i gangene, og så videre. Vi skulle bare ønske vi hadde nok sitteplasser.

Og nå når vi har disse Trompetene, er det . . . ønsker vi å få leid den videregående skolen. Jeg tror det er fem og et halvt tusen

seter der, og da ville vi få mulighet, også, til å gi alle en sitteplass, og kan sette seg ned og lytte stille mens vi—mens vi forkynner.

²⁵ Og, disse Trompetene, de er veldig, veldig fine. Jeg så på dem her om dagen. Ser dere, på det Sjette Segl, alle Syv Trompeter lyder rett der på det Sjette Segl, ser dere, rett før det Syvende Segl åpner Kristi Komme.

²⁶ Og i kveld har jeg et veldig viktig Budskap, som jeg ønsker å tale rett før helbredelsesmøtet. Og hvis du er her, og skal bli over, vel, så vil vi prøve, hvis det er mulig, å starte bare litt tidlig, for det vil bli en bønnekø. Jeg skal ikke tale for lenge, men det er noe som jeg har ønsket å si til menigheten, en stund, og på en måte oppdatere dere om det—det—det . . . hvordan ting går for tiden, og nøyaktig hvor vi står, og så langt jeg vet ut fra Skriften.

²⁷ Nå, jeg vil at dere skal slå opp sammen med meg denne morgenen, hvis dere ønsker å notere ned eller følge med hvor vi leser fra, Jesajas Bok. Og jeg ønsker å lese fra Jesaja, det 42. kapitlet av Jesaja.

²⁸ Vi er veldig glade denne morgenen, også, for å ha broder Dauch som sitter sammen med oss her. Mens dere slår opp . . . Du vet, de trodde ikke han kom til å overleve, her i Shreveport her om dagen. Og han har sannelig tro. Ja, sir, han klatrer rett ut av det; Herren fortsetter å velsigne ham, ja. Ser dere, broder Dauch er nittien år gammel, og hadde en total hjertesvikt; og hjerteinfarkt, på toppen av det. Og til og med legen sa at de ikke så noen som helst mulighet for at han kunne overleve. Broder Dauch lever, og legen er død. Ser dere? For, han . . . Ser dere, broder Dauch sitter her.

²⁹ Og så, en—en mann på nittien år, med hjertesvikt og hjerteinfarkt. Og der, da jeg gikk opp dit, så jeg ham komme gående nedover en gate; jeg så ham i kirken. Og jeg gikk og fortalte ham det, under et oksygentelt: "I Herrens Navn, jeg håndhilser på deg i . . . Jeg vil se deg i kirken igjen, og håndhils på deg på gaten."

Allerede det neste møtet, var han her, satt rett bak her i kirken. Og jeg dro over til Louisville, hvor vi spiste på Blue Boar der borte, for å spise, og akkurat idet jeg gikk ut av bilen min, begynte å gå oppover gaten, her kom broder Dauch gående nedover gaten. Der var det, helt fullkomment. Og hvor Herren har velsignet ham!

³⁰ Nå skal vi snakke om helbredelse i kveld, og slikt, og har noen virkelig enestående ting å fortelle dere om i kveld.

³¹ Men nå, slik at jeg kan få lydbåndene nå, så gjør dere klar til å slå dem på, jeg ønsker å begynne å lese fra Jesaja det 42. kapitlet, og det 1. til det 7. verset. Og Matteus det 4. kapitlet, begynner, tror jeg, med 15 og det 16. verset.

³² Nå skal vi lese i—i det 42. kapitlet av—av Jesaja.

Se! Min Tjener som Jeg holder oppe, Min Utvalgte, i Ham har Min sjel velbehag! Jeg har lagt Min Ånd på Ham. Han skal føre retten ut til hedningefolkene.

Han skal ikke skrike eller rope, eller la sin røst høres på gaten.

Et knekket rør skal Han ikke bryte, og en rykende veke skal Han ikke slokke. I trofasthet fører Han retten fram.

Han skal ikke utmattes og ikke knuses før Han har . . . har grunnlagt retten på jorden. Fjerne kyster venter på Hans lov.

Så sier . . . HERREN, som skapte himmelen og strakte den ut, bredte ut jorden med alt som vokser opp der, som gir livsånde til folket som bor på den og ånden til dem som ferdes på den:

Jeg, Herren, har kalt Deg i rettferd og holder fast i Din hånd. Jeg bevarer Deg og gir Deg som en pakt for folket og et lys for folkeslagene,

for at Du skal åpne blindes øyne og føre fanger ut av fengsel, og føre dem som sitter i mørke, ut fra fangehuset.

³³ Nå i Matteusevangeliet, det 4. kapitlet, ønsker jeg å lese oppfyllelsen av den profetien gitt av Jesaja. I det 4. kapitlet i Matteus vil jeg—jeg begynne å lese. Om mulig, la oss begynne med det 12. verset i stedet for det 15.

Da Jesus hørte at Johannes var blitt fengslet, dro Han til Galilea.

. . . forlot Nasaret og kom og bosatte seg i Kapernaum, som ligger ved sjøen, i Sebulon- og Naftalitraktene.

Dette skjedde for at det skulle oppfylles som var talt ved profeten Jesaja, når han sier:

Se, Sebulonlandet og Naftalilandet, ved veien til havet, bortenfor Jordan, hedningenes Galilea:

Det folket . . . satt i mørke, har sett et stort lys, og over dem som satt i dødens land og skygge, har lyset gått opp.

Og fra den tid begynte Jesus å forkynne og si: Omvend dere, for Himlenes rike er kommet nær.

³⁴ Må Herren legge Sine velsignelser til lesningen av Sitt Ord! Og nå, en uvanlig liten setning som jeg hørte noen si, sa dette, men jeg ønsker å ta dette som en tekst: *Det er en Mann her som kan slå på Lyset.* Og nå skal vi tale over emnet lys.

³⁵ Dette følger de tre emnene som vi nettopp har talt over.

Det ene, i Tucson, altså i Phoenix, om hvorfor Jesus kom fra Betlehem. Det måtte Han gjøre, fordi Han er Betlehem. Betlehem! *B-e-t-h* er “hus”; *e-l*, “Gud”; *e-h-e-m* er “brød”, brød.

“Guds Brødhus.” Og hver kristen som er født i Kristus, er født i Betlehem, Guds brødhus.

³⁶ Så, der har vi et bilde på David, som var på flukt den gangen han ble bannlyst av sitt folk. Han ble jaget bort. Og Betlehem var beleiret, og filisterne var stasjonert rundt Betlehem. Og David, en flyktning, et bilde på menigheten i dag, på Kristus. Ser dere, Kristus er en Flyktning fra Sin Egen menighet i dag. De har . . . En *flyktning* er “noe som har blitt forkastet”. Og David hadde blitt forkastet, selv om han var salvet til å være konge; men profeten hadde salvet ham.

³⁷ Og i løpet av denne tiden, som en—en flyktning fra sitt folk, hadde han samlet mange modige hedninger. En av dem drepte åtte hundre menn, en dag, med et spyd, eller sverd. Og en annen hoppet ned i en hule og drepte en løve, på en dag det snødde. Og—og de samlet linser, som er bønner eller erter, eller noe, og—og alle sammen løp bort, og han sto og drepte menn til han ble sliten i armen. De drepte også disse kjempene, brødrene til Goliat.

Djerve mann, som holdt seg til David, fordi de visste at han kom til makten. De visste, uansett hva noen sa. Gud hadde salvet David, og de visste det. De var hedninger. Uansett hvor mye de forkastet ham, visste de likevel at han kom til makten. Og en dag der . . .

³⁸ Hvilket bilde det er i dag, på—på Kristus, en Flyktning! Du sier: “Kristus, en Flyktning?” Ifølge Bibelen, som vi . . . Gud har galant ledet oss gjennom de Syv Menighetstidene. Denne laodikeiske menigheten, Kristus var en Flyktning på utsiden av Sin menighet, forkastet, og prøvde å komme inn igjen. Ser dere? Han er en Flyktning, fra Sin Egen menighet. Og grunnen til at Han er en Flyktning, er fordi Han er Ordet, og de vil ikke slippe Ordet inn. De har tatt imot læresetninger, i stedet.

³⁹ Og vi finner ut, da, at i denne store kampen, disse modige mennene rundt—rundt David, hedninger.

⁴⁰ Hvis du legger merke til hvordan Betlehem ble dannet. Ønsker ikke å komme inn på det emnet, men hvordan Betlehem . . . Faktisk Rahab, skjøgen, det var hennes sønn som grunnla Betlehem. Det var et hvetesenter, og en masse fint vann der. Og han grunnla den lille byen. Og det var den minste av alle byene, fordi profeten sa: “Fra . . . Betlehem i Judea, er ikke du den minste blant alle prinsene av byene i Jerusalem . . . eller Judea? Men fra deg skal Fyrsten komme, som skal styre Mitt folk.” Ut fra den lille.

⁴¹ David, da han ble utvalgt der oppe. De store, fine brødrene, da profeten Samuel dro opp, for å salve, sto alle sammen der. Store, djerve menn, så ut som de kunne bli fine konger. Men nettopp den som var forkastet, David, var den som fikk oljen øst over seg. Den forkastede byen, var den som Kristus . . .

Det er de forkastede som Kristus plukker opp, ser dere, de som er forkastet.

⁴² Så ser vi, etter han, kom Obed. Og etter han, kom Boas. Og det kom en annen hedning inn, og han kom inn ved Rut. Og derfra kom Isai. Og fra Isai, kom David. Og en liten stall i åssiden der ute, brakte frem kongenes Konge, Jesus Kristus, Davids Sønn, hans åndelige Sønn.

⁴³ Nå, da var han, David selv ble født i denne byen, han måtte komme til dette lille stedet. Og det ble kalt Betlehem, som betyr: "Guds brødhush." Og Han er Guds Brødhush.

⁴⁴ David, som lå der på fjellet den dagen, og han kikket ned og så filisterne som var stasjonert rundt på den måten, han må ha blitt varm og tørst. Han sa: "Åh, om jeg bare kunne få drikke fra den brønnen en gang til!" Vel, selv hans minste tanke var klar til å bli oppfylt av dem som elsket ham.

⁴⁵ Slik er det i dag, den minste av Jesu tanker, eller hva som helst av Hans Ord, skulle være en befaling til oss hedninger som elsker Ham. For vi vet at Han kommer til makten, uansett hvor mye Han er forkastet. Himler og jord vil forgå, men Dette vil fortsatt regjere like fullt, når alle himler og jord er borte. Og vi vet at Han kommer til makten, for ingenting kan hindre det i å skje. Dette er Kristus, åpenbaringen av Ham, og dette kommer til å skje akkurat slik Ordet sier det vil, fordi Han er Ordet. Og det minste av Hans bud der, uansett hvor lite det er, om det er "å bli døpt på nytt", eller hva enn det er, så vil vi gjøre det uansett. Dette er Hans befaling.

⁴⁶ Og den minste av Davids tanker, var en befaling til disse hedningene, for de, et bilde på Hedningemenigheten i dag. Djerve menn! Ser dere, de mennene som sto sammen med David, var hedninger, men modige menn. De var fryktløse. De visste ikke engang hva frykt var.

⁴⁷ En mann tok et sverd og drepte åtte hundre menn, og alle rundt ham. For en mann det var! En av dem, en . . .

En annen mann. Det var en egyptisk kriger som kom løpende, med et langt spyd. Han hadde bare en kjepp i hånden. Han tok kjeppen og slo spydet ut av hånden hans; tok spydet og drepte ham selv. Ser dere?

⁴⁸ En av de kjempene hadde fjorten tommers fingre, som dette. Nå, fjorten tommer, fingeren er like lang som hånden din, lukket; åpne den opp, det ville være en tjuette-tommers hånd. Og med et spyd! Og hoppet rett inn der og drepte ham. Ser dere? Hvorfor? Han var en modig mann, en hedning som så på en salvet, som han visste kom til makten.

⁴⁹ La dere merke til at de var så trofaste mot David, at da David til slutt kom til makten, gjorde han dem til regenter over byer? Lovet ikke Jesus det samme? Det samme, gjør dem til regenter.

⁵⁰ Så, der inne, da Davids ønske var å få litt friskt vann. Han hadde sannsynligvis noe gammelt, varmt, stillestående vann der oppe, som han drakk. Men han kom til å tenke på det friske vannet der nede i Betlehem, Guds brødhush. Og han sa: “Om jeg bare kunne få drikke litt fra den brønnen!” Og disse mennene trakk sverdet sitt og kjempet femten miles med filistere, ikke fordi han ba dem om det, men fordi de visste at han ønsket det. Og de hugget ned filistrene, helt ned til brønnen. Mens to av dem kjempet, hentet den andre en—sin bønne med vann; og kjempet seg tilbake, hele veien tilbake, og ga den til David. Snakk om djervhet!

⁵¹ David, den gudfryktige mannen, sa: “Gud forby at jeg drikker det fra disse vennene som satte livet sitt i fare.” Og han ofret et drikkoffer; helte det ut på bakken, til Herren. “Gi det til Herren. Han er den Ene som er verdig det, ikke meg.” De satte . . .

⁵² Selve bildet på Kristus Selv, med Sitt Eget Evige Liv i Seg; den slåtte Klippen, utøste Sitt Liv på jorden, som et syndoffer for oss, slik at dette Ordet kunne leve.

⁵³ Åh, hedninger, som jeg har sagt, hvem vil trekke det sverdet med meg? Han vil drikke friskt vann denne morgenen, ikke disse gamle, stagnerte kirke-trosbekjennelsene og slikt som vi roter med. Han ønsker ekte tro på Sitt Ord, som vil tro hvert Ord av Det. La oss gå til brønnen og bringe tilbake noe å drikke, en forfriskning; en tilbedelse som ikke er bygd på trosbekjennelser og denominasjoner. Men en ekte Åndstilbedelse, med Kristus iblant oss, som lever Sitt Liv slik Han ønsker, iblant oss, det—det er ikke med trosbekjennelser og forskjellige ting. La oss bare—bare ha Ham på den måten.

⁵⁴ Nå, det neste var hvordan Gud handlet med folket gjennom en drøm, på Josefs tid. La du merke til det? En drøm er sekundært. Det er en sekundær måte Gud virker på. Noen mennesker kan ha drømmer, som ikke betyr noe. Du kan spise for mye og få mareritt. Og drøm er en sekundær vei. Ser dere? Men hvorfor ville Gud beskytte Sin Egen Sønn på en sekundær måte? Han viste Seg for Josef. Velferden til Sitt Eget Barn, sendte Han på en sekundær måte. Har du noen gang tenkt på det? For det var ingen profet i landet. Han måtte arbeide gjennom drømmer. Og det var ikke en drøm som måtte tydes. Herrens Engel sa: “Josef, frykt ikke for å ta til deg Maria din kone, for det som er unnfanget i henne, er av Den Hellige Ånd.”

⁵⁵ Det var en uvanlig ting at det skjedde. Josef var en rettferdig mann, han . . . Det var uvanlig. Gud er uvanlig. Og det uvanlige er vanskelig å forstå. Det er derfor det er så vanskelig å forstå Sannheten i dag; Den er så uvanlig. En kvinne som skal få en baby uten å kjenne en mann, det var veldig uvanlig.

Men hvis du er ærlig og oppriktig, kan Gud likevel vise Seg for deg i en drøm. Det viser at alt du har, enten det er ditt sinn,

enten du kan plystre, synge, vitne, eller hva enn du kan gjøre, hvis hele ditt vesen er overgitt til Gud, kan Gud bruke det, hvis du bare lar Ham gjøre det.

⁵⁶ Så, den påfølgende kvelden her oppe, talte broder Neville over emnet “å rømme”, hvordan mannen rømte. Og jeg syntes det var ganske bemerkelsesverdig.

Og denne morgenen ser det ut til at Den Hellige Ånd får meg til å ta for meg emnet om lyset, som det neste. Går rett videre, til begynnelsen, hvordan Kristi liv startet i krybben, vi går rett tilbake gjennom det igjen, i teksten vår. Og han visste det ikke; jeg visste det ikke; og her er det akkurat det samme. Ser dere, rett videre, det neste er hvor Han går inn i Sin tjeneste. Og i kveld har vi noe som vil passe rett inn med det, for å fortsette videre i kveld, om Herren vil.

⁵⁷ Nå, stort Lys! “Hedningene som satt i dødsskyggenes region, et stort Lys oppsto blant dem. I Sebulon og Naftali, i . . . bortenfor hedningenes Galilea, stort Lys, de så et stort Lys.”

⁵⁸ Nå, lys, den første gangen lyset, som vi finner i Bibelen, finnes i Første Mosebok 1,3. Det var Guds talte Ord som skapte lyset. Gud sa: “La det bli lys”, Første Mosebok 1,3, og det ble lys.

⁵⁹ Husk nå, at, lyset kommer ved Guds talte Ord. Og lyset er stadfestelsen, eller emnet som Han har talt, er lyset, når lyset springer frem, viser det (Gud sa: “La det bli lys.” Det var ikke noe lys, og Han sa: “La det bli lys”, og det ble lys. Det er et bevis.) lyset er en stadfestelse av Hans talte Ord, samme tingen i dag, en stadfestelse av Hans talte Ord.

⁶⁰ Nå, når du ser Hans Ord bli stadfestet, eller, med andre ord, gjort kjent, bevist, så er det Lyset fra Hans talte Ord. Og uten lys, kan ingenting leve, uten lys. Det er ikke noe liv på jorden i dag, utenom det som må komme ved lyset fra solen, i et planteliv og så videre. Og det er ikke noe Evig Liv utenom Guds Sønn. Ser dere? Han er Lyset.

⁶¹ Nå finner vi ut, tror jeg, mens vi studerer nå, og dette lyset . . . “Jorden var uten form.”

⁶² Nå, noen mennesker på skolene våre i dag argumenterer, og så videre, om at verden er flere millioner år gammel, og prøver å fordømme Bibelen og si at Den er feil. De leser ganske enkelt aldri Bibelen. Det er alt. Fordi, Bibelen forteller oss ikke hvor gammel verden er. Bibelen sier: “I begynnelsen skapte Gud himlene og jorden.” Punktum! Når, hvordan, det er, det vet vi ikke. Nå, det er det første. Og, det er et punktum, det er slutten på den setningen.

⁶³ “I begynnelsen skapte Gud himlene og jorden.” Det kan ha vært hundre millioner, eller milliarder, eller hva enn det var. Og hvordan Han gjorde det, det er opp til Ham å vite, ser dere, ikke meg.

Men verden, vel: “Jorden var uten form og tom; og vannet var på jorden. Og Gud”, sa, “beveget Seg over vannet.” Og sa: “La det bli lys.”

64 Nå, jeg tror at solen, og så videre, allerede eksisterte, tror jeg, og månen. Slik det fortsetter, Første Mosebok 3, å forklare det . . . Men jeg tror, det som var her, at verden, vi skulle bruke den, og derfor . . . Og den beveget seg inn; det var tåke og skodde over hele jorden, som gjorde det mørkt. Og Gud sa: “La det bli lys”, og mørket forsvant, og det ble en skyfri himmel.

65 Og jeg tror det er Guds måte å gjøre ting på. Han . . . i Bibelen, sier det neste verset, det 4. verset sier: “Og Han skilte lyset fra mørket. Og lyset kalte Han ‘dag’, og mørket kalte Han ‘natt.’” Og Guds Ord skiller alltid Lys fra mørke. Ser dere? Det er Ordet som skiller, ser dere, Lys fra mørke.

66 Gud gjør alltid det samme, når Han forbereder Seg på å bruke noe. Som da det var like før Han ville bruke denne gamle stjernen, eller hva enn det var, denne verden, måtte Han skille lyset fra mørket. Når Han gjør Seg klar til å—å bruke en—en gruppe mennesker, må Han skille Lyset fra mørket. Når Han gjør Seg klar til å bruke et enkeltmenneske, skiller Han Lyset fra mørket. Ser dere?

67 Lyset kommer fra Gud. Og det . . . Husk, lyset kom ved Hans talte Ord. Guds Ord sa: “La det bli lys”, da det ikke var noe lys, og Han sendte lyset for å skille mørket fra lyset.

68 Dette Befalingsordet klarnet himmelen, slik at solen kunne skinne inn. Og Hans Ord i dag, er det som renser bort alle vantrens atmosfærer.

69 Jeg snakket, hadde—hadde, tror jeg, elleve private samtaler rett før jeg kom på talerstolen denne morgenen, der inne. Så mye . . .

70 Her om dagen trodde en god venn av meg, Jim Poole, hans lille sønn, at han hadde hatt et hjerteinfarkt, og kjørte ham til sykehuset i all hast. Det var en astmatisk tilstand, som hadde gjort at den lille karen . . . Han kunne ikke . . . Det lille hjertet hans slo raskt, og pustet, og—og han skrek og klarte ikke å trekke pusten, og det så ut som den lille karen var døende, da de fikk ham hit. Og jeg var i ferd med å dra til sykehuset; de førte ham hit. Og tok tak i den lille hånden hans; jeg sa: “Det som har forårsaket det, meslinger har rammet barnet. Og, meslinger, feberen har rammet den lille karen. Følg med på ham. Om et par dager, ønsker jeg å se ham igjen. Han vil være full av meslinger.” Og her er han full av meslinger, ser dere. Ser dere?

71 Nå, hva? Gud atskiller mørke fra lys, eller lys fra mørke. Og Han atskiller død fra Liv, og Han gjør det ved Sitt Ord. Hans Ord er det som alltid bringer dette frem.

⁷² Nå, lys! Vel, nå, frøet var allerede på jorden. Jeg tror at Gud hadde plantet frøet. Og så snart som solen kunne komme til det frøet, begynte det å vokse. Og det er grunnen til at det kun tok dager å bringe frem disse tingene, fordi frøet allerede var i jorden. Alt det trengte var lys.

⁷³ Og det er slik Gud har det i dag. Hans Frø er allerede her, Hans Ord. Det eneste Det trenger, er Lys på Det. Og Han er det Lyset, for Han er Ordet. Ordet og Lyset er det samme. Livet der inne er Ordets Lys, ser dere, er Livet. Livsspiren ligger i frøet, og frøet . . . det er livet som bryter frem og bringer livet ut av frøet. Det er slik Kristus, i Ordet, får Ordet til å gjøre det Det skal gjøre. Akkurat som livet i hvetekornet, eller hva enn det er; det får hveten til å gjøre det den skal gjøre, fordi det er livet som er i den. Alt liv!

⁷⁴ Så, Livet manifesteres kun ved Guds Ord. Livet kommer bare ved Guds Ord manifestert. Så lenge det bare er i Boken, slik som dette, kan det fremdeles stilles spørsmål ved det. Men når det blir manifestert, så ser du produktet av hva Det talte om, blir manifestert, da er det Lyset på—på Ordet. Ser dere? Det er det som bringer . . . Ordet sa det, og, så, når det skjer, er det Livet i Lyset, Lyset bringer Livet. Lys gir Liv.

⁷⁵ Plant hveten her ute, den vil . . . og legg den i kjelleren, dekk den til, og den vil—den vil aldri bringe frem noe, fordi den kan ikke. Det er ikke noe lys der. Men så snart lyset treffer den, så vil den bringe frem liv, hvis det er et spiredyktig frø.

Det er det samme som er i Ordet. Ser dere, Ordet er Gud, og når Livet treffer Det, bringer Det . . . Lyset treffer Det, bringer det Ordet til liv igjen. Hver tidsalder har alltid vært det. Ah, hvor vi setter pris på disse store tingene, hvordan Ordet som blir stadfestet, er Lyset fra det talte Ord. Ser dere?

Gud sa: “La det bli lys.”

⁷⁶ Nå, hva om Han bare sa det og intet lys kom? Da vet vi ikke om det er sant eller ikke. Vi vet ikke om Han har rett. Vi vet ikke om Han er Gud eller ikke, fordi Han bare sa: “La det bli”, og det skjedde ikke. Ser dere?

Så når Gud taler, og vi ser det skje, så er det Lyset som skinner frem, Ordets Sannhet. Ser dere? Det er Lys og Liv.

⁷⁷ Alt naturlig liv kommer ved Hans talte Ord. Og solen er Hans talte Ord. Han sa Han skapte et stort lys på himlene, for dagen, og et mindre lys for natten. Ser dere? Og alt naturlig liv må komme ved Guds talte Ord. En blomst kan ikke vokse uten at lyset fra Guds talte Ord skinner på den, for solen er, s-o-l-e-n, er det talte Guds Ord, da Han sa: “La det bli lys.” Ser dere? Det er Guds talte liv. Og uansett hvor mye folk prøver å—å si *dette, det* eller *hint*, forblir det likevel det samme. Du må ha solen, så det naturlige livet kan kun komme ved det talte Guds Ord.

⁷⁸ Og åndelig Liv, Evig Liv, kan kun komme ved Guds talte Livsord. Livet var S-ø-n-n-e-n denne gangen. I Ham er Lys, og i Ham er ikke noe mørke; og Han er Guds talte Lys. Er det riktig? Guds talte Ord, for: “I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud.” Og Det er Gud for evig. Ser dere?

Og det trengs Guds Lys for å treffe Ordet, for å få Det til å leve. Her er hva Han talte, la nå Lyset skinne! Amen! La Lyset skinne, og Lyset vil bringe ethvert Ord til Sin rette plass, i Sin tid. Amen! Åh! Ser dere, når den tid kommer!

⁷⁹ Noen ganger ligger kornet i jorden, i dvale, gjennom hele vinteren, som frø, høsthvete sådd i jorden. Men når solen kommer rett inn, åh, er det nødt til å leve. Ser dere? Og det kan ikke leve uten solen.

Og Gud har gitt løfter for enhver tidsalder og hver dag. Og når Lyset kommer riktig og skinner på det, vil det frembringe helt nøyaktig det Ordet sa, fordi Han er Lyset og Livet.

⁸⁰ Guds Ord kommer kun ved Bibelen. Guds Bibel er Guds Sønn i skriftlig form, fordi Bibelen sier at Den er åpenbaringen av Jesus Kristus. Det er Gud som åpenbarer Seg Selv gjennom Kristus, og Kristus er Ordet. Og det trengs Guds Lys for å skinne på det Ordet, for å stadfeste Det, for å bevise at Gud fremdeles taler Liv, Evig Liv. Han taler naturlig lys, bringer livet. Livet kommer kun ved Lyset, Ordet manifestert, eller gjort kjød. Da alle løftene ble, i Bibelen, ble manifestert, er da Jesus Kristus, Ordet, ble gjort kjød iblant oss. Gud virker alltid gjennom mennesket. Mennesket er Guds undersøtt.

⁸¹ Nå, hvis det blir litt varmt her inne for dere, kan dere åpne vinduene, eller hva enn dere vil, skru ned på ovnen. Kanskje vaktmesteren ville skru ned på ovnen litt. Jeg ser at mange er varme. Og det er varmt å stå her også, så—så husk det. Jeg er glad det er varmt i stedet for kaldt, for jeg—jeg liker varme. Jeg . . . Varme bringer alltid lys, liv, trengs ild.

⁸² Legg merke til nå, “gjort kjød”. Når Ordet blir kjød, blir Det manifestert. Slik som, ta Ordet og legg Det i den rette posisjonen og den rette slags jord, så vil Det spire fram. Frøet vil bringe fram sitt slag. Og Ordet, brakt inn i det rette slags hjerte, det vil manifestere Seg Selv. Det vil bringe frem lyset. Det vil bryte frem i det. Ja vel.

⁸³ Ikke noe naturlig, ikke noe naturlig eller åndelig, kan leve uten Guds Lys. Liv kan derfor bare komme ved Lys. Ikke noe naturlig eller noe åndelig kan leve uten Guds Lys. Tenk på det. Ja vel. Men når Han sender oss Lyset, ser dere, og gjør alle disse tingene, og så forkaster vi Det; nå, det er den sørgelige delen, er når Lyset blir forkastet når Det blir sendt til oss.

⁸⁴ Kan du forestille deg en mann i dag som sier: “Jeg bare nekter å si at det finnes noe slikt som en sol. Jeg tror ikke det finnes en sol”? Og han løper ned i kjelleren og—lukker alle dørene og

setter seg der i mørket, og sier: “Det finnes ikke noe slikt som sol. Det finnes ikke noe slikt som lys.” Du ville forstå, med det samme, at det var noe mentalt galt med den personen. Ser dere? Det er noe galt, når han løper tilbake ned i en mørk kjeller og nekter å ta imot fordelene av Gudgitt lys. Det er noe galt med ham. Han vil ikke ha dens varme stråler. Han vil ikke ha dens helsebringende substans. Han vil ikke ha dens lys å vandre i. Han ville heller sitte i mørket. Det viser, mentalt, noe galt, naturlig, med mannen.

⁸⁵ Og jeg sier dette med all kjærlighet og respekt. På samme vis er det noe åndelig galt med en mann som løper tilbake til sine denominasjoner av trosbekjennelser og nekter å se Bibelens Lys når Det skinner rett foran ham. Det er noe galt med ham. Ser dere, går tilbake til sine trosbekjennelser og former, og lukker døren og sier: “Det finnes ikke noe slikt som Det. Miraklens tid er over. Det finnes ikke noe slikt som Guddommelig helbredelse, ikke noe av dette finnes. Det var for en apostel.” Mannen er åndelig gal. Ser dere? Det er noe galt med ham. Han—han—han har trukket ned gardinene og forkastet Den Hellige Ånd som kan komme over ham. Hvis han kan . . .

“Om dere blir i Meg, og Mine Ord i dere, da, Lyset som skinner på dette Ordet, be om hva dere vil.” Ser dere? Ser dere?

⁸⁶ Det er noe galt, at han ville forkaste de Gudgitte kildene som Gud har gitt oss til å leve ved, Sitt Ord. “Den rettferdige skal leve ved tro.”

“Og mennesket skal ikke leve av brød alene, men av hvert Ord”, ikke en del av Ordet, “hvert Ord som går ut av Guds munn.” Og når en mann bare vil avslå Det, er det noe galt med den personen; noe galt med opplevelsen hans, at han hevder å elske Gud og så avviser Gud. Det er noe som har gått galt med personen. Vi vet det, uten en skygge av tvil. Han forkaster Det, løper inn på dette stedet og sier: “Nå jeg bare . . . Jeg vil ikke vite noe om Det. Ikke fortell meg noe om disse Tingene. Jeg, jeg tror ikke noe på Det. Du, det spiller ingen rolle hva du sier!”

⁸⁷ En person sa, for ikke lenge siden. Jeg fortalte dere om det. Han sa: “Jeg bryr meg ikke om du tar med femti krefttilfeller og tar med femti leger til å vitne om dem, jeg tror ikke. Jeg bryr meg ikke om du ville reise opp de døde rett foran meg, jeg ville ikke trodd det.” Ser dere, det er noe galt med den personen. Det—det—det er det. Og—og til tross for at mannen var en forkynner, ser dere, ser dere, skulle være en forkynner.

Men bare fordi den organisasjonen ikke tror på—på Guds kraft, ikke tror at Ordet, Det betydde nøyaktig hva Det sa, løper mannen ned i denne kjelleren, gammel muggen, skitten, uren kjeller i en organisasjon, og avviser Den Hellige Ånds varme og Livgivende stråler, Jesus Kristus, som er den samme i går, i dag og for evig. Da er det noe galt med den personen. Ser dere?

Han ville heller leve i den muggen, mørket og så videre, enn å leve i Lyset fra Gud og fra Bibelen som sier: at: “Jesus Kristus er den samme i går, i dag og for evig. De gjerninger Jeg gjør, skal dere gjøre også. Enda større enn dette skal dere gjøre, for Jeg går til Min Far.” Det er noe galt med den personen. Uten en skygge av tvil, i det hele tatt, er det noe galt.

⁸⁸ Og til dere menn som lytter til dette, over hele verden, hvor enn dere er, det er noe galt med opplevelsen din, når du sier at du elsker Gud og forkaster Hans Ord. Det er noe . . . Du forkaster selve . . . Ikke rart at ting ikke kan, menigheten er i sin tilstand, og ting ikke kan skje som Gud lovet, er fordi du ikke engang vil motta Ordet eller vandre i Lyset. Bibelen sier: “La oss vandre i Lyset, slik Han er i Lyset, da renser Jesu Kristi Blod, Guds Sønn, oss fra all synd.” Synd er “vantro”.

⁸⁹ Så hvis vi vandrer i det Gudgitte Lyset for tiden, så tar Gud det Ordet som er gitt for tiden og stadfester Det.

Akkurat som Han gjorde i Første Mosebok 1,3, sa: “La det bli lys”, og lyset kom frem. Hans Ord gikk ut, og lyset fulgte Det og renset bort tåken. Og mørket gikk til det ene hjørnet, og lyset skinte på den andre siden.

⁹⁰ Det er slik Gud gjør i dag. Han sender Sitt Ord for denne tiden, og Den Hellige Ånd kommer og gjør det Ordet levende. Og mørket går videre til deres trosbekjennelser og kirkesamfunn, men Lyset skinner fordi det er Guds Ord som blir stadfestet, at Hans Ord er sant. Nå, det er ikke noe oppdiktet ved det, det er helt nøyaktig bibelsk. Ja vel.

⁹¹ Nå, vi finner at de—de vise menn, de vise menn fra gammel tid, fulgte den Gudgitte substansen. De fulgte Guds Ord, til Lyset, fordi det var Ordet som brakte Liv. Nå sier du: “Hvordan fulgte de etter?” Vel, de var på en måte, magiker, forstår vi.

⁹² Og så finner vi ut at Bileam, profeten, tilbake i Fjerde Mosebok 24,17, at Bileam var en slags magiker selv. Han var virkelig en profet, og han profeterte her og sa at en Stjerne ville tre fram fra Jakob.

Og da disse vismennene så at Guds Ord sa at en Stjerne ville tre fram fra Jakob, fulgte de det lille Gudgitte tegnet, til det Evige Lysets kilde.

På samme måte vil vise menn i dag, som ikke er forblindet av trosbekjennelser, vil følge det Gudgitte, talte Ordet inntil de ser fylden av Guds Kraft blomstre fram i denne tiden. De, de ser det, og de vet at det er her i Skriften. Gud lovet det for denne tid.

⁹³ Uansett hvor mange observatorier, hvor mange andre ting, sa til vismennene: “Men, dere har jo gått fra forstanden!” To år var de på reise. De gikk gjennom mange land, og de sa: “Hvor skal dere?”

⁹⁴ “Åh, vi har sett Hans Stjerne i Østen, og vi har kommet for å tilbe Ham.”

Og da de stilte seg opp i Jerusalem, det denominelle hovedkvarteret, hadde de ikke svaret. De gikk opp og ned gatene og ropte: “Hvor er Han, jødernes Konge som er født?” De visste ingenting om det.

Så, de kalte på Ordet, for å finne det ut. De hadde fulgt etter, og visste at Stjernen ledet dem til det Evige Lyset. “Led oss til Ditt fullkomne Lys.” Og Ordet er det som leder deg til Lyset, og Lyset er det som gjør Ordet stadfestet. Legg merke til, de var vise menn.

⁹⁵ Og vise menn i dag, ikke vi- . . . “Denne verdens visdom er dårskap for Gud.” Alle vitenskapsmennene deres, og dere som stoler på en eller annen stor vitenskap, eller noe annet, som forteller deg hvordan dele et atom; det kan ikke gi deg Liv. Det er ingenting som kan gi deg Liv utenom Guds talte Ord. Det eneste stedet Livet kan komme fra, er gjennom Hans talte Ord.

⁹⁶ Og det er helt i orden, å vite hvordan man splitter et atom. Jeg skulle ønske de aldri hadde funnet ut av det. Men hvis de . . . De må gjøre det, fordi denne verden henger i dag . . . Det må skje, for å eksplodere disse store kratrene i jorden, for å la lavaen komme ut og fornye denne verden igjen, for å lage en ny jord; hvor de rettferdige vil gå ut på de ugudeliges aske, der synden vil bli glemt. Alt har en måte å fornye seg på. Og mennesket, som ble gitt å leve på denne jorden, tok ved sin egen visdom, kunnskapens tre i stedet for Livets Tre, han vil ødelegge jorden som Gud ga ham å leve på. Men de som fremdeles er på Livets Tre, skal komme til en ny himmel og en ny jord, hvor det ikke er noen sykdom eller død. Lys! Lys, Herre, send oss Lys.

⁹⁷ Det var Guds Engler som viste lys på fjellet, for å veilede hyrdene til det Evige Lyset. Ser dere, det kommer bare ved Lys. Liv kan bare komme ved Lys. Hyrdene ønsket å vite. Dere vet, når en konge blir født, har de sang, et stort opptrinn, når kongen blir født. Nå, Han ble født så i det skjulte, og født i en stall, i en— en krybbe der kveget og hestene spiste, men likevel var Han en Konge. Og Englene kom ned og sang salmene til hyrdene, i Lyset.

Englene, sely, var lys som viste seg med Guds Ord. De hadde Guds Ord og fortalte dem: “I dag, i Davids by, i Betlehem, ble Frelseren Kristus født.” Englene hadde Ordet, og Ordet kom ved Lys, for å veilede. Og de fulgte Englenes Ord, til det Evige Lyset. De fant Babyen der, svøpt inn i et tøy, som De hadde sagt. For, ser dere, Liv kommer bare ved Lys.

⁹⁸ Legg merke til, Han var Ordet som ble gjort til Lys, eller ble Lys. Ordet i den generasjonen, Han var Ordlyset for den generasjonen, fordi profetene fra gammel tid hadde talt om Ham, og her kom Han og stadfestet at Han var Lyset fra Guds talte Ord.

Ser dere? Alt profetene hadde—hadde sagt, hadde blitt oppfylt i Ham, ser dere, profetene her tilbake med Ordet.

Slik Gud var i begynnelsen, da Han sa: “La det bli lys”, og lyset kom.

Profeten sa nå: “En jomfru skal bli med barn, føde en Sønn. De skal gi Ham Navnet Immanuel, for Det vil være Gud med oss.” Nå, de hadde talt det, Ordet hadde gått ut; men Han var Lyset. Hva var Han? Oppfyllelsen. Halleluja! Han var oppfyllelsen av det Ordet. Han var manifestasjonen av Ordet.

⁹⁹ Slik er det i dag, Guds Ord har blitt oppfylt i denne tid! Det er Lyset. Det er Gud som manifesterer Seg Selv. Han var verdens Lys.

¹⁰⁰ Og da profetene, inspirert av Den Hellige Ånd, sa: “Et Barn er oss født, en—en Sønn er oss gitt, eller et Barn er gitt; og Hans Navn skal kalles ‘Råd giver, Fredsfyrste, Mektig Gud, Evig Far,’” der var det. Hva var Han? Lyset som oppfylte det Ordet, amen, Lyset som oppfylte det Ordet.

¹⁰¹ I Matteus finner vi det 28. kapitlet, i Matteus. Og da Jesus sto opp fra de døde, var Han også Lyset fra Davids talte Ord, som sa: “Jeg vil ikke forlate Hans sjel i dødsriket; heller ikke vil Jeg la Min Hellige se fordervelse.” Døden var i mørket. Men Han brøt i stykker dødens segl og gikk inn i den og kom tilbake ut igjen. Han var Lyset, det stadfestede Ordet, slik at de døde kan leve etter at de er døde. Det var Han.

¹⁰² På Pinsefestens Dag, var det Lyset som viste seg da Den Hellige Ånd kom.

Jesaja sa, det er i 28. kapitlet av Jesaja, Jesaja sa at, med: “Bud må være på bud; regel må være på regel; litt her, og litt der.” “Hold fast på det som er godt.” “For med stammende lepper og med andre tunger vil Jeg tale til dette folket. Og dette er hvilen, dette er sabbaten som Jeg vil gi til . . . Og alt dette ville de ikke høre på; gikk bort, ristet på hodet.”

Og da på Pinsefestens Dag, da Den Hellige Ånd falt over disse menneskene, og de oppførte seg som fulle menn og kvinner, sjanglet under Den Hellige Ånds påvirkning. Og de gikk bort og ristet på hodet og sa: “Disse menneskene er fulle, fulle av ny vin”, og så videre. Absolutt, det var Lyset, Ordet som hadde blitt profetert, manifestert.

¹⁰³ Slik er det i enhver tidsalder, Ordet manifestert, kommer til Liv, det er Lyset for den tidsalderen, der Ordet blir manifestert. Akkurat som det var i Første Mosebok, da Gud sa: “La det bli lys”, og det ble lys. Da Gud sa at det ville bli en Sønn; og det var en Sønn.

¹⁰⁴ Da Gud sa i Joel 2,28: “Det skal skje i de siste dager, at Jeg vil utøse Min Ånd over alt kjød; deres sønner og døtre skal profetere; over Mine tjenere og tjenerinner vil Jeg utøse av Min Ånd; deres

unge menn skal se visjoner; deres gamle menn skal se drømmer.” Og alle disse tingene som Han lovet, da Den, Den Hellige Ånd falt, var Lyset på Ordet. Da Ordet ble manifestert, så ble Det Lys.

Han er Lyset. Han er Lyset som vi skulle følge. Han er det eneste Lyset. Englene fant Lyset og fulgte Det til Ham.

¹⁰⁵ Nå, i alle tidsalder, har Gud lagt frem en del av Sitt Ord for hver tidsalder. Gud sender alltid noen som Ordet kan komme inn i og vise Lyset av Det. I hver tidsalder, skjer det samme, det er alltid slik.

¹⁰⁶ Han var oppfyllelsen, som jeg sa, av alle de Guddommelige, hellige kreftene til profetene. De var små guder. Da Herrens Ord kom til en mann, sa Jesus Selv, at han var en gud. Dere vet det. Han sa: “Hvis loven deres sa, og deres fedre der tilbake, kalte dem, som Guds Ord kom til, kalte dem ‘guder’, hvordan kan dere fordømme Meg, og sier, når Jeg sier: ‘Jeg er Guds Sønn?’” Ser dere?

Når, selveste Gud Selv, som talte Ordet gjennom profetene, Han var manifestasjonen av det talte Ordet. Og hvis profeten ble kalt en gud, fordi han var manifestasjonen av en annen profets Ord, hvordan kan du fordømme Ham når Han var det samme? Han var Guds Sønn, for Han skal kalles Guds Sønn.

¹⁰⁷ Han var den lovede Messias som verden hadde ventet på i lang tid. Han var Messias, løftet manifestert.

¹⁰⁸ Se på Ham da Han sto der. Han sa: “Hvis Jeg ikke gjør Min Fars gjerninger, så fordøm Meg.” Ser dere? “Men hvis dere ikke kan tro Meg, tro gjerningene Jeg gjør. De vitner om Hvem Jeg er. De forteller dere Hvem Jeg er.”

Ser dere, den blinde, formørkede tiden som de levde i, de kunne ikke se Det. De kunne bare ikke forstå. “Hvordan kunne Han være Det? Hvordan kan Han være noen Guds Sønn, når Han ble født rett her nede i Betlehem?” Om de bare hadde visst, at Ordet sa at Det ville komme på den måten. “Vel, faren Hans, Josef, er en snekker. Hans mor, ja, faktisk tror brødrene våre at Han ble født utenom ekteskapet.” Ser dere? Men likevel sa Guds Ord det.

¹⁰⁹ Han sa: “Gransk Skriftene, for i Dem tror dere at dere har Evig Liv, og det er nettopp De som vitner om Hvem Jeg er. Det er De som vitner om Meg, denne Hellige Skrift.” Så hva var Han? Guds Lys. Ikke rart Han sa: “Jeg er verdens Lys.”

¹¹⁰ Ikke bare sa Han: “Jeg er Lyset”, men Han sa: “Dere er Lyset.” Hvis Hans Ord er i deg, og vitner om Seg Selv, da er du verdens Lys. Legg merke til, vi finner ut, Lyset for hver tidsalder ble manifestert på samme måte.

¹¹¹ Så ønsker jeg å stille spørsmålet, som . . . før tiden vår renner ut. Hvorfor, hvorfor var de da . . . forkastet de det? Hvordan

kunne de gjøre det, når . . . Selve Bibelen deres, som de leste, ble manifestert foran dem. Nå, tenk virkelig nøye over dette nå.

¹¹² Husk nå, jeg snakker til mange mennesker akkurat nå, ser dere. Ikke bare fire eller fem hundre her, men jeg—jeg snakker til mange tusen.

¹¹³ Stopp bare et øyeblikk. Stopp lydbåndopptakeren din og still spørsmålet. Hvorfor ville religiøse menn, gode menn . . . Hvorfor stilte Josef spørsmål? Ser dere? Hvorfor ville Jo . . . ? Fordi han ikke gransket Skriften.

Hvorfor stilte prestene spørsmål? En grunn til at de ikke . . . de visste det. Nikodemus uttrykte det godt. Han sa: “Rabbi, vi vet at Du er en lærer fra Gud. Intet menneske kunne gjøre det Du gjør, uten at Gud er med ham. Vi er klar over det.” Men hva var det? Tradisjonene deres hindret dem i å gjøre det.

¹¹⁴ Så hvorfor var de, forkastet de Messias? Er fo- . . . Hvorfor forkastet de det Lyset? Her er Ordet som de visste skulle skje, men da Ordet ble manifestert, for å vise at Guds Ord hadde blitt oppfylt (Sammenlign det med i dag. Skjønner?) når det var skrevet i Ordet, at det ville skje, hvorfor forkastet da disse mennene det? Lærere. Fordi de levde i gjenskinnet fra et annet lys. Slik er det. De levde i et gjenskin.

Det er det de gjør i dag. De lever . . .

Grunnen til at de forkastet det, er fordi de lever i gjenskinnet fra et annet lys. Ser dere? Nå, de levde i gjenskinnet fra hva Moses sa, hevdet de. De levde i gjenskinnet fra hva? En annen tidsalder som hadde vært.

Og det er selve grunnen i dag til at dette Budskapet, at, “Jesus Kristus fremdeles er den samme”, blir forkastet, fordi folket lever i gjenskin fra andre tidsaldre. Av samme grunn, vil de forkaste Det. Nå legger vi merke til det.

¹¹⁵ Og Webster sier at: “Et gjenskin er et slags falskt lys. Et gjenskin er et falskt lys; er alt hva dette er.”

Som—som en luftspeiling på veien. Du kjører nedover veien, mange av dere kjører bil, og ser nedover foran deg. Når du ser solen på bakken, reflekterer den et lys, og som en luftspeiling, det ser ut som det er vann over hele veien. Men, når du kommer dit, er det ingenting der. Det er bare en falsk luftspeiling, gjenskinnet fra et ekte lys.

Det er det djevelen gjør i dag, viser folk en luftspeiling, et Råd av kirker, en gruppe denominaasjoner, som vil vise seg å være falske. Fordi, det er fordi det er et ekte Lys som skinner. Hvis det ekte Lyset ikke skinte, kunne det ikke være en luftspeiling der. Det Sanne Lyset skinner. Og det er . . . De lever i et gjenskin fra en annen tidsalder, en annen ting, for Det er skjult, gått videre.

Nå, et gjenskin, denne luftspeilingen er falsk. Det er et gjenskin fra solen.

116 Og det var slik, de gjorde det samme, et falskt gjenskinn fra det sanne Lyset.

117 Nå, det viste seg å være, at Han var det sanne Lyset. Han var Lyset. Hvorfor visste de at Han var Lyset? Hvordan kunne du vite at Han var Lyset? Fordi Ordet som var lovet ble manifestert gjennom Ham, så Han var Lyset fra det talte Ordet. Amen! Åh, det ville nesten få meg, en pinsevevnbaptist, til å rope. Legg merke til, tenk på det!

118 Et gjenskinn, ser dere, lever i et gjenskinn! Men når det sanne Ordet lever, er det Lyset, det Gud sa.

Nå, hva om Gud sa, i begynnelsen: "La det bli lys", hmh, vel, og det var noe annet som kom til syne, ser dere, bare en luftspeiling? Ser dere, det ville likevel ikke ha vært det Gud sa. Nei, det ville det ikke ha vært. Hva om Gud sa: "La det bli lys", og mer tåke kom? Ser dere, det hadde ikke vært lys. Men grunnen til at lyset kom, var at Hans Ord ble manifestert.

Og i dag, når Gud har sagt at slike ting vil finne sted, på denne tiden, og dere ser det skje, hva er det? Det er Lyset på Guds Ord. Det er Ordet som blir gjort til Lys, manifesterer Seg Selv.

119 Nå, de sa: "Hvem sier Du at vi er? Vel", sa han, "Du prøver å . . . Vi vet at Du er gal. Vel, Du er en samaritaner; Du er ikke ved Dine fulle fem. Vel, Du vil prøve å . . . Hvem kan vite . . . Vi vet at Du ble født i synd. Vi vet ikke hvor Du kommer fra. Vi har ingen registrering av Dine legitimasjonspapirer i gruppene våre. Vel, Du er gal. Du har en djevel." Ser dere? Sa: "Vel, Du har gått fra forstanden." Men Han var faktisk det ekte, sanne Guds Lys, som skinte.

Og gjenskinnet hadde forblindet øynene deres. "Vi har Moses som vår veileder!"

120 Han sa: "Hvis dere hadde trodd Moses, hadde dere kjent Meg."

121 Og hvis dere ville tro på Jesus og Bibelen, ville dere kjent denne tiden dere lever i. De sier: "Vel, vi er kristne. Vi . . ." Hvis du var det, ville du kjent til Kristi gjerninger for denne tid. Ser du, du ville kjenne til det.

122 Jesus sa: "Alle disse profetene talte om Meg. Og hvis dere hadde trodd disse profetene, ja, så hadde dere kjent Meg. Mine gjerninger identifiserer seg. Fordi, det de sa Jeg ville gjøre, det gjør Jeg. Og hvem kan fordømme Meg for vantro?"

123 Og fremdeles så de det ikke. Hvorfor? Øynene deres var forblindet, av et gjenskinn; ser dere, gjenskinnet fra noe annet som de hadde tatt for hva det sanne talte Ordet var. Tenk på det nå. Tenk på det. De hevdet at de trodde på Ordet. Men tradisjonene deres hadde vendt ansiktene deres fra det sanne Ordet, til et gjenskinn, derfor kunne de ikke se den ekte tingen.

Slik er det også i dag. Slik har det vært i enhver tidsalder. Ser dere, det—det sanne Ordet skinner, men de har blitt så tradisjonsbundet, at de ikke kan se Ordet. De ser på et gjenskinn, og de er blinde. Et gjenskinn vil forblinde deg. Det er en lysbue fra det. Det vil forblinde deg. Og, det vil, når . . .

¹²⁴ Jesus sa: “Dere er blinde, som leder de blinde.” De skulle ha vært i stand til å se det, å se Hvem Han var. Men de gjorde ikke det, fordi de levde i gjenskinnet.

¹²⁵ Nå, et gjenskinn, som jeg sa, er et falskt lys, en luftspeiling, en falsk oppfatning av det sanne Lyset. Falsk oppfatning; det er noe som—som skulle se ut som Det, men det er ikke Det.

¹²⁶ Den eneste måten de kan se forskjellen på, er hva Jesus gjorde som beviste Hvem Han var, at Han var Lyset. De trodde de var i Lyset. Men hvis du nå bare stopper opp et øyeblikk og tenker på hvem som er i Lyset.

¹²⁷ Nå, i dag! Hvis et slik ubetenksomt feiltrinn ble gjort av presteskaperet på den tiden, en slik ubetenksom ting ble gjort, brødre, tror dere ikke at det er på tide at vi stopper opp og tenker på hva som er Lys? La oss ikke gjøre en slik ubetenksom feil. Men dere gjør det. Dere har allerede gjort det, ser dere, og visste det ikke, akkurat som de gjorde da. Stopp nå bare et øyeblikk og finn ut hva Ordet sier for i dag.

¹²⁸ Hvis de hadde stoppet og tenkt: “Her oppfyller Han, til punkt og prikke, nøyaktig det Ordet sa Han ville gjøre.”

Og Han utfordret dem, slik jeg utfordrer dere! Ser dere? Ser dere? Jeg utfordrer dere til å se i Ordet, granske Skriftene, se om ikke dette er stunden. Ser dere? “Gransk Skriftene, for i Dem tror dere at dere har Ewig Liv, og Det er De som vitner om Meg.” Det er De som vitner om dette arbeidet i dag. Selve gjerningene vitner om at det skjer, og Skriften sier at det vil skje, derfor er det Lyset for tiden. Guds Ord sa det.

¹²⁹ Dine tradisjoner og slikt er nøyaktig hva Bibelen sier, som de som ristet på hodet og gikk bort. “Alle bordene ble fulle av spy”, sier Bibelen. Og det var der de var. De ville ikke tro det. De ristet på hodet. Og, mine herrer, er dere klar over det? Og, brødre, er dere klar over dette, at, når du forkaster nettopp det som Gud stadfester foran deg, at du gjør det samme som de gjorde, går tilbake til ditt tradisjonelle spy?

¹³⁰ “Som en hund går til sitt spy.” Hvis det gjorde ham syk første gang, vil det gjøre ham syk den andre gangen. Hvis Den katolske kirke, som var organisert og ble den første organisasjonen, brakte sykdom til kirken; vil lutheranere, metodister og resten av dem, baptister, presbyterianere og pinsevenner gjøre det samme. “En hund går tilbake til sitt spy, og en purke går tilbake til sin søle.” Ser dere? Vi kommer til det om noen få minutter, om Herren vil.

¹³¹ Gjenskinn, vandrer i et gjenskinn, ser dere, en luftspeiling, en falsk oppfatning av ekte Lys. Han beviste at Han var Lyset.

Fordi, Han, var i . . . veldig i mindretall, åh, du store, millioner imot Ham! Det var ikke en sjettedel av folket, en nittiendedel av jordens befolkning, som visste at Han var her. Jeg antar, at ikke en—en hundredel av jødene, eller knapt en femtiendedel av dem, eller en førtiendedel av dem, vil jeg si, kanskje mindre enn det, fra Hans Eget land, visste at Han var der. Og de som visste at Han var der, anså Ham som noe falskt, fordi denominasjonen hadde fortalt dem at det var det Han var. Ser dere?

Men likevel var Han det sanne Lyset som hadde blitt talt fra siden Første Mosebok, i begynnelsen, og ba dem om å granske Skriftene og finne ut om Han ikke levde akkurat i den tiden; om Han, gjerningene som Han gjorde, ikke oppfylte nøyaktig det som var lovet for den tiden. Amen. Åh!

¹³² For en alvorlig ting det er, broder! Vi lever i en enorm tid.

¹³³ Han viste Seg å være den sanne. Han var selve Lyset som de hevdet at de tilba. De hevdet at de tilba det Lyset.

Og slik er det i dag. De hevder at de tilber Det. Pinseveennene hevder det. De hevder at de er det, og er så blinde at de ikke kan se det. Hvorfor? De organiserer seg, og, med et gjenskinn i ansiktet. Ser dere? En tradisjon er hva noen mennesker har satt opp sammen, og sier: “Vi vil gå og lage *dette* og *dette*, og *dette* og *det*.” Nå skal vi se på hvorfor dette må skje, om Herren vil.

¹³⁴ Legg merke til, Hans gjerninger var Selve det levende Ordet. Det Han gjorde, var det levende Ord Selv, og viste at Han var det Lyset som hadde blitt lovet siden verdens begynnelse. Han var det Lyset. Hans Lys på det lovede Ordet for tidsalderen, fikk Det til å leve ut nøyaktig det løftet sa Det ville gjøre, men de hadde vridd så mye på Det, at de ikke kunne se Det. Ser dere? Men Han var Lyset for den tidsalderen.

¹³⁵ Han var Lyset som de hevdet å tilbe. De trodde at de tilba selve skapelsens Gud. De levde i og tilba et gjenskinn, og Jesus sa: “Dere tilber Meg forgyeves, underviser doktriner som er menneske-tradisjoner, og ikke Ordet.” Han er Ordet, og Han var Ordet manifestert. De burde ha visst det.

¹³⁶ Jeg håper det kan bryte gjennom, overalt hvor det blir hørt, ser dere, at det er Ordet manifestert. “Åh”, sier, “åh, vi har Ordet.” Vel, Ordet, alle kan bære en Bibel, som ønsker det. Men, når Ordet er stadfestet, manifestert!

Ja, si: “Vel, vi tror!”

¹³⁷ Ja, sir, de trodde hele veien. Det gjør satan også. Disse fariseerne, hvem kunne fordømme dem, for ikke å tro? Men de trodde ikke Ordet for tiden. De tilba gjenskinnet fra noe annet.

Det er det samme de gjør i dag. Ser dere? De holder fast ved Luthers forutsig- . . . tradisjoner, eller—eller Wesleys tradisjoner og resten av dem, pinsetradisjonen. Men hva med tiden?

Fariseerne holdt på tradisjonene sine. Men bak tradisjonene deres, var det sanne Guds Ord, som kom for å skinne ut, og, da Det gjorde det, forblindet Det øynene deres. De kunne ikke se Det, fordi de så på noe annet.

Slik er det i dag! Må Gud la det synke inn, til det virkelig går hjem hos folket, som burde tro det. Det er senere enn du tror.

¹³⁸ Sønnen min, Billy Paul, han snakker i søvne, men han har ikke drømmer veldig ofte. Han hadde en her om natten, som rystet ham. Sa han drømte at han var i en menighet, og—og de . . . Jeg hadde ikke kommet inn ennå.

Sa, da jeg kom inn, kom det ild ut av øynene mine, og jeg sa: “Tiden er her. Det er over.”

Og alle begynte å rope: “Jeg kan ikke! Barna mine!”

¹³⁹ Og selv min kone sa: “Jeg kan ikke få Sarah til å be for maten ved bordet”, og så videre. Og jeg sa . . .

Han sa: “Jeg må gå og hente Loyce og—og babyen.”

¹⁴⁰ Jeg sa: “Loyce kan ikke komme nå. Babyen er for ung til å skjønne. Billy, tiden er her. Vi må gå.” Jeg sa: “Det er midnatt nå. Før daggry vil Jesus være her. Hvis det ikke skjer, så er jeg et falskt vitne om Kristus.”

Og noen hevet stemmen, og sa: “Intet menneske kjenner minuttet eller timen.”

¹⁴¹ “Jeg sa ikke minutt eller time. Jeg sa: ‘En gang mellom nå og daggry.’” Og jeg sa: “La oss—la oss dra.” . . .? . . . Jeg sa: “Men tiden er her. La oss dra.”

Og vi satte oss i bilen og startet, og vi kjørte oppover fjellet. Og da vi gjorde det, så det ut som det ble lyst på himmelen, men mørkt på jorden. Han sa at jeg stoppet ved veikanten og holdt hendene mine over slik som dette, fremdeles kom det ild ut fra øynene mine. Og han sa at jeg sa: “Herre, jeg har gjort dette på Din befaling. Jeg har gjort dette bare fordi Du ba meg om å gjøre det på denne måten. Jeg har gjort disse tingene i henhold til det Du har fortalt meg.”

Og jeg pekte på et stort granittfjell; og et—et Lys, uten hender, slo løs en Stein fra fjellet, som veide hundrevis av tonn, og her kom Den. Jeg sa: “Snu hodene bort; ikke se. Det hele vil være over om bare noen få minutter.” Sa, så kom en stor, hellig stillhet overalt, idet denne Steinen kom mot stedet.

¹⁴² Det kan være senere enn vi tror. Der, ser dere, det er nøyaktig bibelsk, ser dere: “Steinen, ble slått løs fra fjellet, men ikke av hender.”

Og så en av disse dager kommer det til å bli slik, når dere kommer til å rope etter noe. Jeg sa til dem: “Dere har allerede hatt den tiden. Gud har hele tiden advart dere, gang på gang. Ja.” Jeg sa: “Selv om det er mitt eget barn, eller hvem enn det er, tiden er her. Jeg kan bare si hva Han har bedt meg om å si, og det vil være der”, og det var det.

Og—og så, helt plutselig [Broder Branham klapper i hendene—Red.], her kom Han: “Steinen som var slått løs fra fjellet, uten hender.” Daniel så det, vet dere, for mange år siden. Billy visste ingenting om det, men det var en—det var en drøm sendt til ham fra Herren.

¹⁴³ Nå, ser dere, de hevder å tilbe nettopp den Gud som de gjorde narr av. Og det samme har skjedd igjen i dag, av den samme grunnen, lever i et gjenskinns i stedet for Lyset. Store Lys har en glans. Ja vel.

¹⁴⁴ Se hvilket mørke vi er i i dag! Se hva som skjer i dag! Se på mord, voldtekt, strid! Ja, det har skjedd. Jeg tror det var Billy Graham som sa i sitt siste møte: “Om ti år fra nå, vil enhver borger av California måtte bære et våpen, for å beskytte seg selv. Man får ikke satt inn nok rettshåndhevelse.” Folk har bare blitt sinnssyke; skyting, mord og voldtekter, alt mulig, ser dere. Det har blitt ville tilstander, ser dere, på gatene. Ser dere, det er—det er tiden vi lever i, en sodomittisk tid. Ser dere?

Men det er et Lys som skinner! Om de bare ville se, om de bare ville se, se inn i Ordet og se hva som skulle skje i denne tid, så ville de forstå hva som prøver å bli gjort.

¹⁴⁵ Nå, de hevder at de tilber dette Lyset, på samme måte hevdet de at de tilba Lyset, men de tilba i gjenskinnet fra et annet lys i stedet for det ekte. Ser dere? Han var Lyset.

¹⁴⁶ Trosbekjennelser og tradisjoner, i deres forblindede tilstand, hadde vendt dem bort fra det sanne Lyset fra det lovede Ord. Ordet som Gud hadde stadfestet, ved Jesus, verdens Lys, kom og fikk Ordet til å leve nøyaktig gjennom Hans tid, nøyaktig til tiden. “Han vil bli avskåret midt i de sytti ukene, det er riktig, som er de tre og et halvt årene av Hans profeti. Messias ville komme, Fyrsten, og ville profetere, og tre og en halv dag av dette, så ville Han bli utryddet fra de levende, og gjøre soning.” Og det er helt riktig. Han forkynte tre og et halvt år. Og deres . . .

¹⁴⁷ Og selve Salmen hvor David sa: “Min Gud, Min Gud, hvorfor har Du forlatt Meg?” Salme 22: “Alle Mine ben, de stirrer på Meg. De rister på hodet. De går forbi Meg.” Åtte hundre og femti år på forhånd, da David sang den sangen i Ånden, og det ble ansett som profeti, og gitt. De sang disse sangene i templet da det samme Offeret hang på korset, med hendene Sine gjennomboret. “Og de gjennomboret Mine hender og Mine føtter.” Ser dere? Ser dere der? Så, hvorfor? De levde i et gjenskinns. De så ikke Lyset.

148 Kunne du forestille deg en fornuftig person gjøre det? Ikke mer enn jeg kan forestille meg en fornuftig person som løper ned i kjelleren og går ned blant muggen, og lukker dørene og sier: "Jeg nekter å se at det er lys." Det er galskap.

Og det har gått galt åndelig, et sted, når en mann ser at Bibelen har lovet dette, og ser det leves rett ut foran ham og manifesteres, og så forblir han konstant i disse læresetningene og slikt der ute som forkaster Det. Det er en åndelig forbrytelse. Det er helt riktig.

149 Her var Han nå. "Han var—Han var verdens Lys, og verden kjente . . . Han kom til Sine Egne; Hans Egne kjente Ham ikke. Han kom til verden, og verden ble skapt av Ham, og verden kjente Ham ikke." Ser dere? "Men så mange som kjente Ham, dem ga Han kraft til å bli Guds sønner, til dem som trodde på Ham."

150 Husk, vi kan ikke leve av gårdsdagens lys. Gårdsdagens lys er borte. Det er ikke noe mer. Det, gårdsdagens lys, er bare et minne. Gårdagens sollys er bare et minne, eller, det er historie. Vi kan ikke leve i gårdsdagens lys noe mer. Og det samme, selv om det er den samme solen, den samme solen, men hver dag skinner den litt sterkere, for å modne kornet for høsten. Ser dere?

151 Solen som kommer i dag, blir litt sterkere. Hver dag nå vil den bli litt sterkere, litt sterkere, og inntil til slutt hveten, som ligger der, den vil—vil komme til liv. Etter en stund, vil livet komme opp, så litt sterkere, litt sterkere. Mars, april, mai, juni, juli, hun er i innhøstningen da, ser dere. Den samme solen som skinner i dag, i—i januar eller desember, som er der oppe og bader snøen og smelter den ned på dette kornet, bringer den vann; det er den samme solen, men hveten kunne ikke leve i det samme sollyset i juni. Ser dere, den kan ikke gjøre det. Ser dere, solen blir litt sterkere for hver dag, og kornet skulle være litt mer modnet for å motta sollyset.

152 Det er det som er i veien i dag. Kornet som ble sådd i de første fedrene, der tilbake i—i Luther og Wesley og dem, sluttet å vokse; det klarer ikke ta imot Sønnen, Sønnen dreper det. Det nektet å vokse. Ser dere? Det ble kuttet av, det skilte seg fra stilken, på en måte, og kom bort *hit* og lagde sin egen lille ting. Det ble en agn, da, og ikke noe Liv i det. Kornet skulle modnes og bli sterkere, ettersom Sønnen blir sterkere for hver dag.

153 La oss nå se et øyeblikk. Vi vil se på menighetstidene. Det er syv menighetstider. Og som disse menighetstidene, hver enkelt, se hvordan Han talte til dem, hva som ville skje, hvordan kornet ville modnes og komme ned til denne siste timen her, denne siste timen som vi lever i. Så menighetene må gjøre det samme, ser dere, menighetene.

154 Hør nå her, Luther sådde et korn, og Luther var et korn, og han sådde det. Ja vel. Det samme var Wesley; og, også, det samme var pinsevennene; det samme var baptistene, nasareerne. Men du

skjønner, Luther ville ikke gå tilbake og leve i lyset fra det første kirkesamfunnet, katolsk. Nei, sir; han var et annet lys. Det var Gud som modnet noe. Nå kom et lite mindretall ut av den, den lutherske vekkelsen.

¹⁵⁵ Så kom Wesleys vekkelse, og så, i den, vel, de kunne ikke gå tilbake og gjøre som lutheranerne. Skjønner?

Og så kom pinsevevnene. Og så organiserte pinsevevnene seg og gjorde det samme, tok agnen. Legg merke til dette.

¹⁵⁶ Men kornet går rett videre. Nå er vi i en annen tidsalder. Hvorfor vil de ikke ta imot Det? Hvorfor vil de ikke se at kornet er modnet? Her er Løftesordet for denne tid. Hvorfor ser de Det ikke? Fordi de lever i luthersk gjenskinn, wesleyansk gjenskinn, baptist gjenskinn, pinsevevn gjenskinn. De lever i gjenskinnet fra et annet lys. Det er grunnen til at de ikke kan motta Lyset fra det totale Ordet, som blir stadfestet slik Gud lovet. Disse Syv Segl, der hele mysteriet ble åpenbart, kom tilbake og fortalte hvorfor disse mysteriene ble gjort på den måten; og, likevel, når det kommer, går de lenger bort fra Det enn noen gang. De er uten unnskyldning.

¹⁵⁷ Gud har gjort det ved Ånden, gjennom åpenbaringer. Han har—Han har bevist det fullkomment, ved vitenskap og alt annet, at det er Sannheten, at det er Sannheten. Og fremdeles ønsker de å leve i et pinsevevn-gjenskinn, “Jeg er Assemblies! Jeg er Oneness! Jeg er Guds Menighet! Jeg er *dette!*” Ser dere, lever i et gjenskinn fra en tidsalder for førti, femti år siden. Lever i et luthersk gjenskinn. Lever i et Wesley, et baptist, et presbyterianer, eller et eller annet nasareer, gjenskinn fra en annen menighetstid som gikk videre og organiserte seg og gjorde det samme, og avviser og forkaster Lyset når Det faktisk skinner.

¹⁵⁸ Og du lever i en luftspeiling. Jeg sier det ærbødig, ser du, men du . . . ikke for å såre deg, men for å vekke deg opp. Du lever i en luftspeiling.

Hva om Jesus, sa, “Vel, du er blind, og du leder de blinde”? De kunne ikke . . . Han prøvde å fortelle dem; og det hjalp ikke. Sa: “La dem være. Hvis de blinde leder de blinde, vil de alle falle i grøfta.” Det er tiden jeg har kommet til! Hvis de kommer til å vakle, kan jeg ikke hjelpe for det. Har gjort alt jeg kan gjøre. Jeg har gjort det nøyaktig.

Jeg har gjort dette på Din befaling, Herre. Du er et vitne.

Siden 1933, nede ved elven, da det Lyset som du ser, skinte ned, Det har vært rett her i tabernaklet og vitnet for dere, alle disse årene. Og alt Det sa, har skjedd. Og de går stadig videre. “La de blinde lede de blinde.” Jeg vil bare vente på den stunden; Han vil komme, en av disse dagene.

¹⁵⁹ Legg merke til, lever i et gjenskinn fra Luther, lever i et gjenskinn fra Wesley, lever i et gjenskinnet der tilbake, det er

grunnen til at de ikke kan se ekte Lys. Hvis de ville stoppe i noen få minutter og bare ta opp Bibelen og lese Den, ville de se at . . . dette er Lyset som er lovet for tiden.

¹⁶⁰ Nå skal vi ta for oss noen av disse tingene om et øyeblikk. Han lovet, ifølge Malakias 4, at disse tingene ville skje. Han lovet, gjennom hele Skriften, at de ville skje. Ser dere?

¹⁶¹ Legg merke til Israel også, vårt forbilde, på reisen. Se, spiste manna, som var deres Lys-Liv, som ga dem styrke, Liv. Er det riktig? Israel kunne ikke spise manna som hadde falt på dem dagen før. Den var forurenset. Den var råttent. Den var ikke bra for dem. De ville dø av den. Mannaen som holdt dem i live i går, ville drepe dem i dag. Bibelen sier at den hadde bakterier i seg, forurenset. Og mannaen, de måtte få ny manna hver dag. Amen.

Og hva er det? Folket som lever på manna fra Luther, Wesley og dem der tilbake, du spiser forurenset stoff som tar livet av deg, åndelig. Det tar livet av deg, død i tradisjonene dine.

¹⁶² Gårdagens, Luthers manna, ville ikke fungere for metodistene. Metodist-manna ville ikke fungere for pinsevevnene. Pinsevevn-manna vil ikke fungere i dag. Ser dere hva jeg mener? Hver dag kommer det, ferskt, dag for dag, og slik har det også gjort gjennom menighetstidene.

Luthers manna var budskapet om rettferdiggjørelse. Wesleys budskap var manifestasjonen av helliggjørelse. Pinsevevnene var restaurasjonen av gavene. Men dette introduserer Toppsteinen, den siste tid, Brudetreet, som er i motsetning til alt sammen, og likevel er Det det samme Lyset for de modne.

Slik som den samme solen, som skinner i dag, vil modne kornet for innhøstingen i juli. Ser dere hva jeg mener? Men lyset i dag vil ikke være til nytte der i juli. Det er sterkere. Hveten har kommet lengre; den er klar til å ta imot det. Amen. Det er sikkert. De kunne ikke ta imot det nå; det kan det da. Årstiden var ikke riktig, da; det er nå.

¹⁶³ Du kan ikke gå imot Guds natur. Han har en lov, og å gå imot den loven, dreper planten din. Du er nødt til å følge Guds talte lover, og Hans lover er Hans Ord. Enhver lov er et talt ord. Og et ord er en manifestert tanke. Ser dere? Nå, vi—vi vet at det er sant.

¹⁶⁴ Hva er en visjon? Guds Ord, eller noe forutsagt, eller en forutsigelse om en hendelse. Og en visjon som profetene hadde, og Jesus hadde, Paulus hadde og alle sammen, og som talte om denne tiden, var en forutsigelse om hva som ville skje. Og her ser vi at forutsigelsen blir manifestert, og folk gjenkjenner det ikke engang. Ser dere hva jeg mener? Nå, gårldagens manna . . .

¹⁶⁵ Se her, har du noen gang lagt merke til dette? Solen, s-o-l-e-n, har reist, fra øst til vest, som den har gjort hver gang. Lagt merke til dette? Og, legg merke til, det er det samme med

menighetstidene. Hvordan? Solen, s-o . . . s-o-l-e-n, sto opp i øst. Og sivilisasjonen har reist med solen, Guds talte lys, som de kunne leve i. De har utviklet seg videre, fulgt solen, så hvor den gikk.

¹⁶⁶ Selve livet, når du blir født, er som en sol. Du fortsetter, rett videre til solnedgangen, fra din fødsel til solen går ned.

¹⁶⁷ Mennesket har reist vestover, alltid. Den eldste sivilisasjonen vi har er Kina, i de østlige landene. Jerusalem . . . Og, legg merke til, hun fortsetter å reise vestover hele tiden, og ettersom den fortsetter uten stopp, mot vest.

¹⁶⁸ Slik har menighetstiden gått på samme måte, gjennom Guds S-ø-n-n. Se, Paulus, den første menigheten, startet i øst; den dro derfra, trakk over havet, nådde Tyskland. Den har gjort tre rykk. Se her. Fra Asia, nede i—i Palestina, trakk over havet til Tyskland; det var Luther. Og fra Luther trakk den seg, over Den engelske kanal, videre til England med Wesley. Og fra Wesley rykket hun til vestkysten, til De forente stater. Og dette, hvis du går noe videre, kommer det tilbake mot øst igjen. Det er allerede kveldstid.

¹⁶⁹ Se hvordan menighetstidene banet i vei. Luther . . . Paulus, først, tilbake i den tidlige tidsalderen; kom så ned til Irland, til Irenaeus og så videre; videre ned til Frankrike; derfra, over til Tyskland; over til England; går stadig vestover.

Og nå kan vi ikke gå noe videre. Dette er den siste tidsalderen. Og hva sier Bibelen om denne siste tidsalderen? Ser dere, geografisk, kronologer, og nesten hvilken som helst måte dere ønsker å ta det. Skriftmessig, først; Skriften, selvfølgelig, først. Bevis, historisk, uansett hvordan du vil ta det, vi er ved slutten, den siste menighetstiden.

¹⁷⁰ Og, følg med, etter som den gikk fremover, ble den sterkere og sterkere. Og slik har det virkelige, lille mindretallet av Menigheten vokst fra rettfærdiggjørelse, helliggjørelse, dåpen i Den Hellige Ånd, og den blir nå formet til Toppsteinens komme. Ingen flere organisasjoner etter dette. Det vil ikke være noe mer. Ser dere, kan ikke være det, ser dere, vi er i vest.

¹⁷¹ Bare for å vise dere, gjennom alle forbilder og alt annet. Og se på de tre trekk, tre rykk. Vi kommer inn på det i kveld, ser dere, ser dere, hvordan vi er i endetiden. Det er bare . . .

¹⁷² S-o-l-e-n har beveget seg som S-ø-n-n-e-n; S-ø-n-n er som s-o-l. Menigheten har kommet til det samme, fra de Syv Menighetstider, og så videre. Sivilisasjonen har beveget seg rett videre til Vest, og Menigheten har beveget seg rett videre til Vest. Og hvis vi nå går noe lenger enn det vi er nå, kommer vi tilbake mot øst igjen. Forlater du vestkysten, drar du rett tilbake til Kina, Japan, rett inn igjen. Syv tusen miles på tvers, du går rett tilbake mot øst igjen. Så, øst og vest har møtt hverandre, det er alt. Vi er ved enden. Det er ingenting igjen.

¹⁷³ Og det samme har skjedd i dag, det som skjedde der tilbake. Det samme som ble møtt i vest, ble møtt i øst. Folket levde i gjenskinnet fra et annet lys, som absolutt prøvde å vise til Lyset som skulle komme, og forkastet Det, fordi de hadde gjenskinnet i stedet for Lyset. Åh! "Og det ble et stort Lys i hedningenes land; Sabulon, Naftali; i Galilea, . . . i Galilea, hedningenes land."

¹⁷⁴ Dette er den syvende menighetstiden. Husk, og hver gang solen begynner å skinne i øst, er det den samme solen som skinner i vest. Og den samme Ånden som har vært ned gjennom tidsaldrene, slik som det, er den samme Sønnen i dag. Bare, hva er det? Akkurat som modningen, årstiden. Solen som er nå, vil være den samme solen som modner kornet denne høsten, denne høsten, ser dere. Men hva er det? Det er denne solen, pluss hva den vil bli. Og i dag, i denne siste tidsalderen, er det hva de var, pluss Dette.

Og likevel ønsker de å leve der tilbake, som en dverg, går ned i en muggen, gammel internom- . . . gammel, nominell kjeller og læresetning og trekker ned rullegardinene sine, sier: "Jeg bare nekter å se Det. Alt sammen er tøv." Og når selve Bibelen, som de hevder å tro, blir identifisert av den samme Hellige Ånd, som bringer Lys i de siste dager!

¹⁷⁵ La du merke til det? Og se virkelig nøye der i Malakias, hvordan han delte det ut: "Fedrenes Tro til barna, og barna til fedrene." Ser dere, den samme Ånden som reiste Seg der tilbake, Den reiser Seg her igjen, den samme tingen. Ser dere, bare omvendt, nøyaktig, kommer rett tilbake igjen. For, hvorfor? Øst og vest har møtt hverandre. Helt nøyaktig, rett der foran øynene våre, og likevel ser de det ikke. Hvorfor? Ikke rart Jesus sa: "Bare la dem være i fred, da. De er blinde, leder de blinde, de vil alle falle i grøften."

¹⁷⁶ Lyset fra andre tidsaldre, reflekterte bare dette Lyset. Ser dere? Solen i dag reflekterer bare, er refleksjonen av solen som vil være denne juli eller august, om Gud . . . for høsten. Og Sønnen, under Luther, Martin Luther og Wesley og Sankey, Finney, Knox, Calvin, Moody, alle de andre, de store mennene der tilbake som hadde dette lyset; og John Smith fra baptistmenigheten og Alexander Campbell, den campbellittiske kirken, og de såkalte Kristi Disipler, Kristi Menighet, og hva enn de fikk av navn. Alle de mennene der tilbake, i deres tidsaldre, reflekterte bare det som vil bli her på slutten.

¹⁷⁷ Og så her, barna, rett etter grunnleggerne, hva gjør de? De holdt seg ikke på stilkene. De trakk seg bort fra Det og lagde seg en liten agn her ute. Og kommer du bort fra den virkelige kilden til Livet, har du ikke noe Liv. Tar du skallet av det, og planter det her ute i jorden, vil det ligge der og råtne. Og det samme vil dere, som prøver å spise råtten manna fra den tiden.

Høsten er moden! Jesus har dekket et bord, der Guds hellige ernæres med moden Mat for tiden, ved Evangeliets Lys som stadfester og beviser at Han er her i dag. Amen. De hellige spiser Brødet.

¹⁷⁸ Bare tenk. Den gamle agnen fra i går, ser dere, ikke plant den der. Den er råttent. Det kan ikke, det kan ikke overleve. Nei, sir. Det vil ikke gagne noe. Det vil ikke vokse. Det er utenfor Livet; og Ordet er Livet. Det er riktig. Agnene faller av, det lille, gamle skjegget faller bort, og slike ting. Den danner bare kirkesamfunn og faller av. Den nekter å gå videre med Livet.

Men Lyset stadfester Det. Åh, du! Ja, sir.

¹⁷⁹ Gårsdagens, åh, du store, hvor vi burde se dette! Ser dere, at de råttne tingene fra gårdsdagen, ikke spis dem i dag. Ser dere? Det har mark i seg. Kjenner dere til disse små sprellehalene som jeg kaller dem? Jeg vet ikke. Jeg—jeg vet ikke mye om organismers liv, men jeg vet at vi alltid kalte dem sprellehaler. Den kommer inn i alt mulig, når det begynner å bli litt råttent. Ser dere? Jeg vil ikke ha det da. Hvis du er fornøyd med det, gå videre, men ikke jeg. Men husk . . .

Du sier: “Så hvorfor var det bra i går?”

¹⁸⁰ Hvis du bare visste, at nettopp det lille skallet som var på hveten i begynnelsen, hvis det blir i kornet, modner det kornet videre. Det er nettopp det som får hveten til å blomstre, er det som var i går; men hvis det skiller seg fra kornet, og det ikke modnes, så går det bort. Ser dere? Men hvis det går gjennom prosessen, den livgivende prosessen, når det dør ut, går det bare inn i noe annet og danner kornet. Hvis ikke, hvor kommer det fra? Amen. Får dere tak i det?

¹⁸¹ Slik som dronningen av England, en gang, hun gikk til et stort papirselskap, og hun sa at hun gjerne ville se gjennom papirfabrikkene. Så de viste henne papirfabrikkene for mange år siden, før de begynte å lage papirmasse og slikt, så de fant . . . og lagde papir ut av det. Så de . . . Vel, etter en stund kom hun inn i et rom der det ikke var noe annet enn en stor haug med skitne filler, og hun sa: “Hvor kom dette fra? Hva er dette? Åh”, sa hun.

Fabrikkssjefen sa: “Dette er—er det vi lager papiret av, disse skitne fillene.”

Hun sa: “Det, lage papir?”

“Ja.” Så hun kunne nesten ikke tro det.

¹⁸² Så etter at hun var gått, tok mannen den samme skitne haugen med filler, og førte dem gjennom en bestemt prosess, og brakte frem et rent, ekte papir, vet dere, hadde gått gjennom en prosess og gjort virkelig . . . Og satte profilen hennes i det, og sendte det til henne, reflekterte seg selv i dette som hun kalte “skitne filler”.

183 Nå, det er hva det er. De døde tingene fra i går, budskapet til Luther, budskapet til Wesley, budskapet om pinsen, hvis det bare kan gå gjennom prosessen med Guds Hellige Ånd og stadfestelsens Ord, vil det bringe fram refleksjonen av Jesus Kristus, Kongen. Amen. Men hvis du lar det ligge, er det skitne filler. Ser dere?

184 Det må bli formet til noe annet. Luther må bli formet inn i Wesley, og Wesley må bli formet inn i pinsen, og pinsen må bli formet inn i Kristus. Det går gjennom en prosess. På samme måte har Evangeliet gått gjennom en prosess. Det er i en prosess. Luthers tidsalder, med rettferdiggjørelse, vi tror det; Wesleys, om helliggjørelse, vi tror det; pinsevevningene, om restaurasjonen av gavene, for Den Hellige Ånd, vi tror det, sannelig. Men, form alt sammen, hva ender du opp med? Jesus, riktig, den samme i går, i dag og for evig. Åh! Det vil frembringe Jesus.

185 Når en mann i et støperi lager en bjelle, må han sørge for at den frembringer en bestemt tone. Når han forbereder støpeformen sin og støper jernet sitt, tilsetter han så mye messing, så mye stål, så mye kobber. Hvorfor? Han vet helt nøyaktig hvor mye han skal tilsette, for å lage, gi det den rette tonen.

Og det er det Jesus har gjort ved Sin Brud. Han måtte tilsette så mye av Luther, så mye av metodisme, og så mye av presbyteriansk, så mye av pinse inn i den. Men hva ender Han opp med? Sitt Eget speilbilde.

Hva er det? Akkurat som Budskapet om pyramiden, ser dere, det formes rett oppover, dette, kommer inn i mindretall, med Toppsteinen. Jesu Kristi tjeneste, på jorden, må være den samme som tjenesten Han hadde, ellers kan Han ikke komme til den. Akkurat som hodet, til føttene. Hodet . . . Føttene er ikke hodet, men hodet bærer føttene, eller får føttene, forteller de hvor de skal gå. Får dere tak i det? Så vakkert, det er Lyset for tiden.

186 Wesley var et stort Lys. Som Han sa til Johannes døperen: "Han var et stort Lys for sin tid." Ja visst, det var han.

187 Nei. Ja, sir, de rene fillene . . . Eller, gårsdagens skitne filler, hvis du forblir på den måten, må det . . . vil det bare bli skitne filler hele tiden. Det tjente sin hensikt, som klær, men nå har det blitt papir.

Rettferdiggjørelse tjente sin tid, i rettferdiggjørelse under Luther, så måtte det bli helliggjørelse gjennom Wesley. Og helliggjørelse tjente sin tid, inntil det ble dåpen i Den Hellige Ånd. Og dåpen i Den Hellige Ånd tjente sin tid; inntil Den Hellige Ånd (og det er bare én Gud) utøses inn i Menigheten, og Menigheten inn i Kristus, og det får Jesus Kristus til å bli reflektert på jorden, det Han lovet her i Bibelen. Du tror kanskje ikke det; jeg kan ikke få deg til å gjøre det. Jeg er bare ansvarlig for Ordet. Ser dere? Det er riktig.

¹⁸⁸ Så, ser du det? Ser du det? Hvis du gjør det, vil det være som den—den mannen en gang dro til . . . under, dro over til Wales, da det var vekkelse i Wales. En gruppe menn reiste fra De forente stater. Så de drar ned, og de sa de ønsket å finne ut hvilken bygning de holdt denne walisiske vekkelsen i. Mange av dere husker den walisiske vekkelsen, stor vekkelse brøt ut blant det folket i Wales. Så disse mennene, disse fornemme, store forkynnerne, og så videre, dro fra De forente stater, de var doktorer i teologi. De ønsket å dra bort og se hva slags store ting de hadde gjort, vet dere.

Så gikk de nedover gaten, og de sa . . . møtte en liten politimann som sto på hjørnet, som snurret kollen sin rundt, vet dere, og plystret en—en salme, slik som det. De sa: “Vel, han plystrer bare en salme. Vi kan gå bort og snakke med ham, se hva han skal gjøre. Ja, spørre ham et spørsmål.”

Så gikk de bort til ham og sa: “Sir, hvor er den walisiske vekkelsen hen?”

¹⁸⁹ Han vippet av seg hatten; han sa: “Mine herrer, den walisiske vekkelsen blir holdt *her* inne”, i hans hjerte. Åh, slik er det, han var den walisiske vekkelsen.

Å Gud, om vi bare—bare kan forstå at vi er refleksjonen av Jesus Kristus, Hans Ord manifestert. Du er refleksjonen av Hans Ord. Ser dere?

“Hvor blir den walisiske vekkelsen holdt? Hvilken bygning er den i?”

Han sa: “Min herre, den er i mitt hjerte.” Han var den walisiske vekkelsen. Det er riktig.

¹⁹⁰ Og i dag burde Menigheten være Jesus Kristus i aksjon på jorden. “Fordi Jeg lever, lever dere også; og Mitt Liv skal være i dere. De gjerninger Jeg gjør, skal dere gjøre også.” Ser dere? Menigheten må også komme til det punktet. Og Han lovet at den ville gjøre det, og det vil den. Det må skje på den måten. Så, ser dere, det er det som skjer. Vi, vi må være på den måten.

Han er Lyset.

¹⁹¹ På samme måte var Noa Lyset på sin tid. Han var Lyset. Noa var det Lyset. Han var Lyset til hva? For å oppfylle Guds Ord: “Jeg vil ødelegge mennesket på jorden, som Jeg har skapt. Bygg en ark, og alle som ønsker å komme inn i den, vil bli frelst.”

Noa gikk ut der, sa: “Det er én vei, og det er arken.”

¹⁹² De sa: “Den gamle gale fanatikeren.” Han var Ordet manifestert. Noa var Lyset for tiden, ja visst. Hans tid, hans tidsalder, brakte han fram Lyset.

¹⁹³ Moses var Lyset på sin tid. “Jeg vil sannelig gjeste deg”, sa Gud til Abraham. “Jeg vil komme ned, og Jeg vil føre Mitt folk ut, med en sterk hånd, og Jeg vil vise Min makt i Egypt.”

Og da Moses der oppe møtte den brennende busken der oppe, og fant ut at JEG ER, var i den busken, dro Moses ned dit, og han var Lyset. Amen. Ikke rart han kunne ta litt støv og blåse det opp og si: “La det komme lopper på jorden.” Han hadde Guds Ord. Hva skjedde? Støvet begynte å blåse, og loppene begynte å komme til eksistens. Halleluja! Hvorfor? Han var en manifestasjon av Lyset fra Guds Ord: “Jeg vil sende plager til Egypt.” Han var en profet. Det han sa skjedde. Han var Lyset for den tiden. Han var Guds Lys.

¹⁹⁴ Farao kan ha hatt alt han ønsket seg, og resten av dem, alle prestene hadde det de ønsket, men Moses var Lyset. Hvorfor? Han viste frem Guds Ord, manifestert. Gud lovet: “Jeg vil føre dem ut, med en sterk hånd, og Jeg vil få æren.” Det var det Han gjorde.

Det er grunnen til at Moses beviste at han kunne skape. Ikke fordi han ønsket å skape; fordi Gud ba ham om det. “Og med det: ‘Gå til forsamlingen, si: “I morgen . . .” Herren Gud hadde nettopp talt til meg: ‘Ta en håndfull med støv og kast det opp i luften, som dette, og be om det.’ Det er ingen her, men de vil være der.” Amen!

Åh, jeg håper ikke du sover. Åh! Manifestasjon!

¹⁹⁵ Han sa: “Jeg er sendt. Gud sa til våre fedre, at Han visselig ville gjeste oss her nede og føre oss ut. Jeg har kommet for å bevise for dere at timen er for hånden. Kvitt dere med det dere har. La oss gå!” Ja.

¹⁹⁶ Noen av dem sa: “Vel, jeg tror . . .” Datan sa: “Jeg tror ikke det er noe hastverk. La oss ikke få panikk av dette.” Og så ut som det mislyktes, fire eller fem ganger. Men, like fullt, gikk det videre.

¹⁹⁷ De tenkte. De kom ut og sa: “Vi vil steine denne Moses! Få ham bort fra oss! Vi vil ikke ha ham i vår—vår gruppe her.”

Moses fortsatte bare rett videre, uansett, fordi han var Livet, han var Lyset for tiden. Hva han hadde, hva var det? Gud manifesterte Sitt Løftesord gjennom Moses, og Moses var Lyset.

¹⁹⁸ Elias var Lyset. “Gå ut der og sett deg på det fjellet! Jeg har befalt ravnene å gi deg mat.” Amen! Ja, sir.

¹⁹⁹ Han kom ned igjen med SÅ SIER HERREN. “Ikke engang dugg skal falle fra Himmelen før jeg ber om det.” Amen! “Solen kan skinne, du kan kalle på alle skyene, og gjøre hva enn du vil, men ikke engang dugg vil komme, før jeg ber om det.” Hva var han? Lyset! Halleluja! Han var Lyset. Lyset! Han var Guds Ord manifestert.

²⁰⁰ De trodde han var gal, som satt der oppe. Han hadde tjenere som matet ham; mens de sultet i hjel. De ønsket å leve i tradisjonene sine; gå videre. Ikke Moses, eller ikke Elias, han levde rett i Lyset. Satt der oppe ved bekken, Krit, og hadde det

helt fint; hadde måltider, og noen til å ta seg av ham, og alt mulig. De trodde han var gal, men han var—han var Lyset.

²⁰¹ De sier: “Hei, hva skjedd med den gamle hellig-rulleren vi hadde rundt her? Vel, vet du hva? Noen var på jakt her om dagen, og sa de så ham sitte der oppe langs veien, langt oppe på toppen av det fjellet der. Jeg vedder på at den gamle karen nesten har tørket ut nå.” Åh, nei. Han var Lyset. Han var Lyset. Han var Guds Lys på sin tid.

²⁰² Johannes, da han kom til jorden, og dro ut i ødemarken for å få sin utdanning fra Gud, ikke seminaret. Han skulle introdusere Messias. Så da han kom frem, sa Jesus: “Han var et klart og skinnende Lys.” Halleluja! Hvorfor? Han var Ordet manifestert.

Jesaja sa det. Slik er det. Det er riktig. “Han ville sende ut en røst i ødemarken, som ropte, og sa: ‘Rydd veien for Herren, og gjør Hans port rett, gjør veien jevn.’ Han ville rope, en . . . røsten av en som roper i ødemarken.” Her kom han frem. Hva var han? “Røsten av en som roper i ødemarken.”

Hva var han? Manifestasjon av Ordet, Lyset. Samme Gud som talte i Første Mosebok; som talte dette, og her kom Lyset. Slik Han sa: “La det bli lys”, for solen, solen kom til eksistens, slik sa Han at det ville være en røst av en som roper i ødemarken, her kom det frem. Det var Lyset for tiden.

²⁰³ Han sa også, i de siste dager! Amen! Det er Lyset for tiden, som roper i Babylons ødemark: “Kom ut av henne, Mitt folk, for at dere ikke skal bli delaktige i hennes synder. Rør ikke hennes urene ting! Kom dere vekk fra det! Flykt fra den kommende vrede!”

²⁰⁴ Johannes sa det samme. “Øksen er lagt ved roten av treet.” Hadde ikke en utdanning, snakket ikke som en predikant engang. Han snakket om slanger og pinner og trær og økser og slikt, som han var vant med, i ødemarken. Han var ikke oppdratt i noe av dette fornemme, store, fine greiene de har i dag, slik de hadde på den tiden. Han kom ut med sitt eget språk. Han sto ikke og sa: “Aa-men”, og gjorde all denne flotte bukkingen. Han kom rett ut fra villmarken, råbarket og røff. Sa: “Ikke begynn å tenk at: ‘Jeg tilhører *dette* og jeg tilhører *det*.’ Gud er i stand til å reise opp barn for Abraham av disse steinene.”

²⁰⁵ Ikke tro at fordi du er metodist, baptist, presbyterianer, at du har noen førsterett på Gud. Gud er i stand til å ta spritsmuglere og skjøger ut fra gaten og gjøre dem til Guds sønner. Noen kommer til å høre Det, og noen kommer til å tro Det.

²⁰⁶ Han sa også: “Øksen er lagt ved roten av treet. Og hvert tre som ikke tror, blir hugget ned og kastet i ilden.” Så det var budskapet hans. Han var Lyset for tiden.

²⁰⁷ Jesus sa: “Han var et klart og skinnende Lys, og dere ønsket å vandre i det en liten stund.”

208 Og hva sa Johannes, profeten? “Han står iblant dere akkurat nå. Jeg er ikke verdig til å løsne Hans sko. Og så snart Han kommer på scenen, trekker jeg meg bort.” Åh, du! For Han var Lyset.

Det er ikke to eller tre Lys, ikke fire eller fem forskjellige organisasjoner. Det var ett Lys. Det er ikke metodister, baptister, lutheranere, presbyterianere. Kristus er Lyset, og Lyset er Livet. Og det manifesterte Ordet er Lyset for tiden.

209 “La det bli lys, og det ble lys.” Ja, sir. “La det bli Lys”, og det er Lys! Han sa at det ville være Lys i denne tid, og det er Lys. Han kommer. Jeg tror det. Se på løftene for denne tidsalderen. Åh, du!

210 Ethvert Lys som noen gang har skint, disse menighetstidene, vi ser hvordan de ... Det—det har vært et sørgelig syn å se, forkastelsen. Åpenbaringen 3, har jeg skrevet ned her, Åpenbaringen 3, og jeg vet hva—hva jeg siktet til da.

211 Se på løftet for denne tiden, hva vi lever i; et forkastet Lys. Hva gjorde de? De forkastet Det der tilbake. Hvorfor? De levde i et gjenskinn. Hva gjør de i dag? Det samme.

212 Vel, er—er du en kristen? “Jeg er lutheraner. Jeg er en baptist. Jeg er presbyterianer.”

Det betyr ikke én ting. Kan like godt si at du var en “gris, purke”, eller noe annet du ønsker å kalle deg selv. Ser dere? Det, det er omtrent hvor mye det betyr. Nå, ikke—ikke for å ringeakte deg, men hvis du gransker det nærmere, er det riktig.

Jeg stilte spørsmålet: “En kristen?” Det er Kristus i deg. Og hvis Kristus er i deg, så er Ordet i deg. Og så hvis Ordet er i deg, når Lyset skinner, hvordan kan du gå ut fra Det? Ser dere, det er spørsmålet. Det er det som er i deg nå, Lyset. Kveldslyset skinner. Brudetreet blomstrer.

213 Åh, husk, de beskar det gamle Treet. “Og det gresshoppelarven lot være igjen, spiste den tyggende gresshoppene; og det den tyggende gresshoppene lot være igjen, har den fortærende gresshoppene spist.” Det metodistene etterlot seg, spiste baptistene; det baptistene lot være igjen, har pinsevevne spist. Han sa: “Dette Treet ble”, der i Joel, “ble hugget helt ned til stubben”, men han ønsket å vite om det kom til å leve igjen. Åh, ja! Han sparte det Treet. Han sparte det Treet, ja, sir, for det var Hans Brud.

Og Han sa: “Jeg vil gjenopprette, sier Herren.” Hva er det? “Jeg vil bringe det fram, alt som lutheranerne spiste, og wesleyanerne spiste og alle dem. Og Jeg vil gjenopprette det, for alt sammen er fremdeles i roten av Treet.” Ser dere?

Det ligger der nede i jorden. Akkurat som sevjen som gikk ned, som jeg sa om søsteren, det ligger der. Og Guds trompet skal lyde, en dag, og de utvalgte lutheranerne, metodistene,

baptistene, som ikke hadde noe med noen organisasjon å gjøre . . .

214 Luther organiserte aldri noe. Moody organiserte aldri noe. Det var den gruppen av Rickier, etter ham, som dannet organisasjonen, aksepterte agnen. John Smith organiserte ingenting. Ingen av de andre organiserte seg; det var Lyset for tiden. Luther, Wesley, eller noen av de andre; det var den gruppen etterpå, som kom, som dannet organisasjonen.

215 Den Hellige Ånd organiserte aldri noe i pinsen. Pinsen er en opplevelse, ikke en denominasjon. Den organiserte aldri noe. Åh, nei. Men mennene som hevder å være fra pinsen, organiserte det. Det er agnen der ute, som dør. I stedet for å presse det inn i papiret, og la hele bildet av Jesus Kristus komme frem; nei, de trakk seg ut, så de har ingenting med Det å gjøre. Bare la dem være i fred.

216 Men vi finner ut nå, dette Lyset, dette Treet, Kristus, er forkastet igjen av menigheten. Hvorfor? Av samme grunn som de gjorde det i begynnelsen, det gamle, falske gjenskinnet fra andre tiders lys. Og "Han er den samme i går, i dag og for evig." Hebreerne 13,8 sier Han er det. Han er den samme i dag, som Han var da, fordi Han gjør det samme som Han gjorde. Det samme Ordet, som Kristus . . .

217 Hør, jeg vil at du bare tar dette nå, og la dette være personlig. Jeg vet ikke, jeg er litt . . . -lurte på å slå den av nå eller ikke, skjønner, ha det med på lydbåndet. Jeg lar det bare bli der. Ser dere?

218 Jeg ønsker å spørre dere om noe. Hør her, se på dette. Ser dere: "Han er den samme i går og for evig." Følg med. Hans gjerninger, som Han gjorde, manifesterte seg. Lytt nøye nå. Da Han sto der, i Johannes 14,12, sa Han: "De gjerninger Jeg gjør, skal dere gjøre også. Større enn dette skal dere gjøre, for Jeg går til Min Far." Nå, Han sa det. "Himler og jord skal forgå, men det Ordet vil aldri svikte." Nå, hvis vi er i slutten av tidsalderen, hvor skal de "større gjerninger" komme? Ser dere? Vi er her. Vi har ikke . . .

219 Hør her, hvis den romerske kalenderen er riktig, har vi -seks . . . har vi trettiseks år igjen. Hvert to tusen år, møter verden sin ende. De første to tusen årene, ødelagt av vann; de neste to tusen årene, kom Kristus. Dette er 1964 som nærmer seg; trettiseks år. Nå, den egyptiske, astronomiske kalenderen sier at vi er sytten år unna, "den er sytten år foran det", som ville si nitten år igjen.

Jesus sa: "Arbeidet vil bli forkortet, for de Utvalgte skyld, ellers vil ikke noe kjød bli frelst." Hvor er vi?

220 "De gjerninger Jeg gjør, skal dere gjøre også. Samme slag, men større, skal dere gjøre." Følg med nå. Lytt nøye. Ta på deg . . . Jeg ber om at Gud må åpne ditt hjerte og ditt sinn, for forståelse,

slik at dere vil forstå, uten å si for mye her. Legg merke til dette. Han sa en dag . . .

La oss se på noe av de “store” gjerningene Han gjorde. La oss bare stoppe for et par ting. La oss tenke.

En gang sa Han: “Gi dem noe å spise.”

De sa: “Vi har ingenting.”

Sa: “Hva har dere? Gi Meg det dere har.”

Og de sa: “Vi har fem byggbrød og to fisker.”

Han sa: “Gi dem til Meg.”

²²¹ Og Han tok de opprinnelige fem byggbrødene og begynte å bryte brødene. Og, fra det opprinnelige, lagde Han brød. Det ga mat til fem tusen. Er det riktig? Så sa Han, og Han fikk en fisk: “Gi Meg fisken.” Det var en fisk til å begynne med. Og fra den fisken, tok Han en ny fisk og en ny fisk, og ga mat til fem tusen. Er det riktig?

Men i de siste dager hadde Han ingenting. Han bare talte og sa: “Si at det vil være der”, og det var der, ut av ingenting. Han hadde ikke noe ekorn; det var ingen der. Han bare sa: “La det bli”, og det ble til. Ser dere? Åh, Hans Ord er ufeilbarlig, og Det må bli oppfylt.

²²² Jeg kunne fortelle dere ting som ville ryste dere. Ser dere? Det er der, når Han sier at det er der. La Ham si det. Ser dere, helt nøyaktig.

²²³ Ser dere, øst, vest her har kommet tilbake og møtt øst. Det var Moses, som til og med plukket opp sand og sa: “La det bli lopper”, og så videre, “på jorden.” Men i denne siste tid, tar Han ikke noe; ser dere, bare Ordet. “La det skje”, og det skjer. Det som blir sagt, det er slik det vil bli.

Jeg ønsker å vitne om noen av de tingene i kveld, skjønner, skjønner, om hva som har skjedd, slik at du kan se at Han fremdeles er Gud. Hans Ord kan ikke . . .

“Disse gjerningene som Jeg gjør, skal dere gjøre også, og større enn dette skal dere gjøre. Jeg tok en fisk for å lage en fisk; du trenger ikke engang å ha en fisk.” Ser dere? Han er fremdeles Gud, er fremdeles den samme Sønnen. Den samme Guds Sønn som tok en fisk ut fra en fisk, det er den samme Guds Sønn i dag. “Disse gjerningene som Jeg gjør, skal dere gjøre også. Selv større enn dette vil dere gjøre.” Det vil bli forstørret: “Større enn dette skal dere gjøre.” Og folk nekter å se det. Hmh! “Større gjerninger!”

²²⁴ Et falskt lys. Du vet, jeg bare tenkte på noe. Jeg refererte mye til England, men jeg tenkte på et falskt lys. Her for ikke lenge siden, husker dere alle det største ranet som—som England noen gang har hatt, som ble utført. Det var et ran på syv millioner dollar. Jeg tror aldri det har vært noe i verden som

kan sammenlignes med det. Et stort ran, nylig, på syv millioner dollar, selv Scotland Yards kan ikke finne ut av det.

Vet du hvordan de gjorde det? Ved et falskt lys. De satte et lys på jernbanespooret, advarsel, videre ned til det kom til rødt lys, og stoppet dem. Og der fant ranet sted, akkurat på rett sted. Et falskt lys førte til det største ranet som nasjonene noen gang har opplevd. Det ranet nasjonene. Det største ranet, det største tyveriet, ble gjort ved falskt lys.

²²⁵ Og det største ranet Guds menighet noen gang har hatt, er et falskt lys, et gjenskinn, deres denominasjon. Det har røvet dem fra Den Hellige Ånds kraft. Det har tatt selve Livslinjen fra menigheten. Det har frarøvet dem Ordet, når de tok imot en trosbekjennelse i stedet for Ordet. Det har ranet dem.

Åh, de hevder å ha Ordet. Ordet manifesterer Seg Selv i tidsalderen; Det gjør Seg Selv kjent. De hevdet at de hadde Ordet også, der tilbake på Jesu tid. Men Det sa: "De så et stort Lys", og de forkastet Det. De så Det, men forkastet Det.

²²⁶ Åh, falskt lys, ja, det har kostet menigheten det største tyveriet den noen gang har hatt. Kalde, denominelle læresetninger, broder, vil ikke modne et stadfestet Ord, et korn. Bibelen sier, Jesus sa: "Guds Ord er et—et Frø som en såmann sådde." Ser dere? Og kalde læresetninger vil ikke modne det Ordet. Nei, nei!

Kalde dager med snøstorm vil ikke modne hveten. Nei, så visst! Det kreves varmen fra sollyset, fordi det var Guds talte Ord som kunne oppnå dette.

Og det vil kreve Guds talte Ord, i dag, for å vise Guds hellige at Jesus Kristus lever. Akkurat den samme som Han var i går, er Han i dag. Trosbekjennelser og denominasjoner vil aldri gjøre det. De er kalde og likegyldige, og kornet vil råtne rett nede i jorden. Det kan ikke komme frem under det.

²²⁷ Det er grunnen til at vi har det vi har i dag. Slik som vår kjære broder Billy Graham, den store vekkelsesmannen. Jeg tror Gud bruker mannen. Men se hva han gjør; går ut der blant baptistene og presbyterianerne. Hva gjør du? Skaffer deg en gjeng med menighetsmedlemmer.

²²⁸ Se hvor sørstatsbaptistene skryter der nede, fordi de hadde flest kirkesamfunn, eller, deres kirkesamfunn vokste mer enn noen andre protestanter? Katolikkene slo dem alle, nesten, i fjor. Så dere det i avisen? Det gjorde de sannelig. Ikke bekymre deg, det kommer til å slå dem alle, for det forener baptister og alle, sammen. Og de er alle forent og vet det ikke.

Kirkerådet, Kirkenes Råd, setter dem alle på lik grunn. Kirkesamfunn setter . . . Ja, hvorfor ønsker du å være *her* borte eller over *her*? Så lenge du forkaster *Dette*, hvilken rolle spiller det? Bruker dere ikke de samme denominelle merkelappene, som

er på det andre stedet? Den ene, dyret; og den andre, merket. Så der har du det, så det spiller ingen rolle.

²²⁹ Det er der det er. Han stemplet sitt godkjennings-segl, og der aksepterer du det. Og der blir hun ledet, rett til Det hvite hus og til Washington, DC, og—og Kirkerådet, og slik er det. Prestene førte dem rett tilbake, nøyaktig hva Bibelen sa de ville gjøre.

Du store, skulle ønske den klokken ikke gikk så fort!

²³⁰ Nå, bare tenk nå på hvor vi er. Se på løftene for tiden, forkastet igjen. Hvordan menighetene har handlet i denne siste tid, denominasjonens gjenskinn!

²³¹ De lever i det falske gjenskinnet, det er grunnen til at Den ikke vil modnes. Det er grunnen til, dette Ordet, at du ikke ser miraklene.

²³² En prest intervjuet meg for ikke lenge siden, og han sa: "Mister Branham", sa han, "hvordan dømte du?" En—en bestemt jente som kom fra denne menigheten; og hadde falt fra og giftet seg med en katolsk gutt, og gikk inn i Den katolske kirken. Og han skulle ta henne med inn i kirken.

²³³ Jeg sa: "Jeg dømte henne i kristen dåp."

Han sa: "Biskopen vil vite det."

Jeg sa: "Ja vel, der er det."

Sa: "Sverger du på dette?"

²³⁴ Jeg sa: "Jeg sverger ikke i det hele tatt." Og han sa . . . "Ja", sa, "hvis han ikke kan ta mitt ord på det, vel, det er helt i orden. For, jeg sverger ikke. Bibelen sier: 'Ikke sverg ved himlene; det er Guds trone; jorden er Hans fotskammel. La ditt ja være "ja", og nei, "nei."'" Jeg sa: "Han må ta mitt ord på det."

Sa: "Vel, du—du sa 'kristen dåp', hva mener du, med—med neddykking?"

²³⁵ Jeg sa: "Det er den eneste måten kristen dåp blir utført på." Jeg sa: "Jeg dømte henne i Ohio-elven; tok henne under vannet, i Jesu Kristi Navn, og førte henne opp. Jeg dømte henne i 'Herren Jesu Kristi Navn', som er den eneste kristne dåpen som finnes."

Sa: "Ja, sir." Han skrev det ned slik som det. Og han sa: "Underlig!" Sa: "Vet du, Den katolske kirke pleide å dømpe på den måten."

Jeg sa: "Når?"

Og han sa. Gikk videre, og diskusjonen fortsatte en stund. Og han sa: "Vel, vi er de opprinnelige katolikkene."

²³⁶ Visste at bøkene lå rett der, vet dere, og historien om det, jeg sa: "Det er sant, men", sa jeg, "hvorfor gjør dere ikke det i dag?"

Han sa: "Vi har makt til å tilgi synder." Sa: "Jesus, sa Han ikke til disiplene Sine: 'Hvis dere tilgir noen deres synder, er de tilgitt; og hvis dere fastholder syndene for noen, er de fastholdt?'"

Jeg sa: “Ja, sir. Han gjorde det.”

Han sa: “Gir ikke det kirken myndigheten? Peter var kirkens overhode.”

²³⁷ Jeg sa: “Hvis kirken vil tilgi synder slik Peter gjorde det.” Jeg sa: “Nå, når de spør: ‘Hva må vi gjøre for å bli frelst?’ Han sa: ‘Omvend dere, alle sammen, og bli døpt i Jesu Kristi Navn til syndenes forlatelse.’” Jeg sa: “Gjør dere det, så vil jeg gå med dere.”

“Åh”, sa han, “du prøver å forsvare saken utfra Bibelen.”

Jeg sa: “Det er Ordet.”

Han sa: “Gud er i Sin kirke.”

Jeg sa: “Gud er i Sitt Ord. ‘Hver mann, andre menneskers ord, er en løgn; Hans er Sannheten.’” Skjønner?

²³⁸ Så det var helt umulig for ham å forstå. Men der—der går de, rett videre i mørket. Og protestantene, i tusentall, faller inn i det. Her er de, og innfører til og med trosbekjennelsene deres og slikt, går rett inn i det. Ordet kommer rett ut, beviser det, Jesus Kristus manifesterer Seg Selv, “samme i går, i dag og for evig”. I dette gjenskinnet fra læresetninger, beveger de seg rett videre ut i mørket. Akkurat som de gjorde på Noas tid, akkurat som de gjorde i alle tider, de gjør det igjen i dag, rett ute i mørket! Hvorfor? De forkaster Lyset, fordi læresetningene har forblindet dem.

²³⁹ Åh, for en mørk tid vi er i nå! Hm-hmh! Ja, de forkaster Kristi sanne, Evige Lys, og det er det som gjør det.

²⁴⁰ Kalde denominasjoner kan aldri bringe Liv til Guds Ord, fordi det bringer liv til deres denominasjon. Vi har flere som bekjenner seg som kristne akkurat nå . . . Se her, hvis de kristne . . .

Jeg spurte denne presten om dette: “Hvis . . . Jeg er enig med deg, om at Den katolske kirke var, i begynnelsen, på Pinsedagen, ikke i Nikea, Roma.” Menigheten begynte ikke i Nikea, Roma, Den begynte på Pinsedagen, ser dere, i Jerusalem er der Menigheten begynte.

²⁴¹ Men jeg sa: “Her, jeg vedgår at disse menneskene, slavene og slikt, som fikk Den Hellige Ånd, de . . . herrene deres så kreftene deres og slikt, hva de gjorde, oppreiste de døde, talte i tunger, kastet ut djevler, forutsa ting, og profeter iblant dem, og så videre, kom ut med saueskinn rundt seg, spiste urter, kom til Nikearådet, og så videre, åh, store menn, og der kom de ut derfra, og kom opp der til Nikearådet og sto for Ordet.

“Men, etter de blodige femten dagene, aksepterte de, ‘Fader, Sønn, og Hellig Ånd’, som en trosbekjennelse, i stedet for Bibelens Lære, ‘i Jesu Kristi Navn’, gjennom det kom alle de protestantiske kirkene, født rett inn i det, den samme tingen,

alle disse andre tingene, den falske forestillingen om Den Hellige Ånd, de tok, tar nattverden, drikker vinen: 'Det er det *hellige sakrament*, som betyr, 'Hellig Ånd', presten gir det til deg.'

²⁴² Nå, Bibelen sier ikke: "Da Pinsedagen var kommet for fullt, så kom det en prest oppover veien, med kragen snudd rundt, som sa: 'Stikk ut tungen din og ta det hellige sakramentet.'" Nei, Det sto ikke: "Løp opp hit alle sammen og gi meg samfunnshånd, dere baptister, metodister og baptister, jeg vil skrive ned navnet deres. Gi dere et brev fra et sted."

²⁴³ Han sa: "De var alle på ett sted, i én akkord. Og plutselig kom det en lyd fra Himmelen som en fremfarende, mektig vind, og det fylte hele rommet der de satt. De ble alle fylt med Den Hellige Ånd og begynte å tale i andre tunger, etter som Ånden ga dem å tale. Og der . . ." Ut på gaten gikk de, sjanglet som fulle menn, Maria og resten av dem, under Den Hellige Ånds påvirkning.

Ja, folket sa, lo av dem og sa: "Disse mennene er fulle av ny vin." Hva var de? Forblindet av en læresetning.

²⁴⁴ Den lille, enkle predikanten sto der oppe, som het Peter, og han sa: "Dere menn fra Judea og dere som bor . . . Dere menn fra Jerusalem, og som bor i Judea, la dette være kjent for dere, og hør på mine ord. Disse er ikke fulle. Men la meg fortelle dere hva Skriften sier ville skje. Dette er Lyset. Dette er Ordet som blir manifestert." Amen.

Det samme skjer i dag, og de gjør som de gjorde da, gikk bort og ristet på hodet. Sa: "La dem være i fred; når de blinde leder de blinde, faller de alle i grøfta."

²⁴⁵ Åh, det kreves Kristus, Evig Liv, for å bringe Livets Ord til stadfestelsen, gjort kjød. Åh, du store min! Kreves Ordet . . . kreves Den Hellige Ånd for å få Guds Ord i aksjon.

²⁴⁶ Da Jesus sa: "Gå ut i all verden og forkynn Evangeliet for enhver skapning." Se nå, Markus 16, Hans siste oppdrag. "Hele verden, hele verden", det har ikke nådd dit ennå, ser dere. "Hele verden, og forkynn Evangeliet for enhver skapning. Den som tror", i hele verden, "og blir døpt, skal bli frelst; den som ikke tror, skal bli fordømt. Og disse tegn skal følge dem som tror."

"De vil håndhilse på forkynn- . . ."? Nei. "De vil være gode menighetsmedlemmer"? Nei.

"I Mitt Navn skal de kaste ut djevler; de skal tale med nye tunger; de skal ta opp slanger; eller drikker de noe dødelig, skal det ikke skade dem; hvis de legger hendene på de syke, skal de bli friske." Åh, du!

²⁴⁷ Hvor langt? "Enhver skapning." Hvor mye? "Hele verden", inntil Han kommer igjen. "Disse tegn skal . . ." "Den som tror på Meg, skal også gjøre de gjerninger Jeg gjør. Han skal til og med gjøre større enn dette, for Jeg går til Min Far."

248 Åh, hvordan vi kan gå bort fra Det, er mer enn jeg kan forstå! Vi er i større mørke nå enn de var. Nå har jeg bare et par vers til her, så ønsker jeg å komme til slutten så fort som mulig- . . . Vi er i større mørke enn de var.

Jeg vet jeg sliter dere ut her, i omtrent en og en halv time. [Forsamlingen sier: “Nei.”—Red.] Men, ser dere, dette lydbåndet pågår der inne. Ser dere? Ser dere?

249 De er i større mørke enn vi er. Jeg kom med den uttalelsen. Hvorfor? Menighetene, i dette gjenskinnet, er så forførende, det ser ut som det er Sannheten. Nå, sa ikke Jesus? La oss se Matteus 24, ser dere. Matteus 24, sa Jesus at: “I de siste dager vil de to åndene være så like at det ville forføre selv de Utvalgte om det var mulig.” Det ville komme ut en utvalgt gruppe, for å danne Menigheten i de siste dager. Og disse organisasjonene, med det de kaller sin Sannhet, ville være så like den ekte Tingen, at det ville forføre selv de Utvalgte, selv pinsevevnene.

250 Nå, du vet at du ikke kan ta en pinsevevn og forføre ham med en eller annen metodist eller baptist-doktrine. Du kan ikke fortelle ham det. Han vet bedre. Du kan ikke forføre noen baptister med en luthersk doktrine, heller. Ser dere?

Og heller ikke kan dere motta Budska- . . . forføre Budskapet, som er i dette Ordet, ved en eller annen pinsevevn-doktrine, en falsk “Fader, Sønn, Hellig Ånd”, og alle disse lignende tingene og disse læresetningene der, som de har i organisasjons-systemet. Nei, så visst. Du kan aldri forføre dem, fordi de Utvalgte vil ikke bli forført.

251 Hva er det? Hva er det? Forførende. Disse gjenskinnene, hva gjør de? De leder menigheten til kirkerådet ved sitt gjenskin. Det vil være den siste nedslaktingen, når hun og Roma kommer sammen. Når de danner dyrets bilde, er det den siste nedslaktingen. Og disse gjenskinnene som dere har nå, se hva det gjør, leder folket. Det er en geit.

252 En geit leder alltid sauene til slakterbenken. Dere har sett det i slaktebingen. Geita løper rett opp dit og leder sauene, så hopper den ned og lar sauene gå inn. Det er det den gjør. Det gjør den alltid.

Det var geitene som ledet Jesus, Lammet, til slakteren. De romerske geitene! Det er riktig.

Det er—det er de denominelle geitene i dag som leder de uskyldige sauene til slakteren. Setter seg, navnene sine i bøkene der ute, og de er ferdige. Det er dyrets merke. I Herrens Navn, taler jeg. Holdt på det i lang tid. Det er sant. Det er helt riktig. Hva er dyret? Hva er dyret? Det er det romerske hierarkiet, den første organisasjonen. Hva er kjennetegnet på det? Akkurat det samme, akkurat det samme som det var. Slaktingen, til gjenskinnet!

253 Men i møte med det nåværende mørket, har vi fremdeles sett Guds Lys skinne gjennom. Så takknemlige vi er for det!

254 Lytt nøye. Vi har sett Lyset, Hans Ord som Han lovet for denne tid, bevist og stadfestet. Det er Sannheten, Lyset for tiden. Åh, du! Jeg er så glad. Det er ikke noe galt. Det er ikke noe.

255 Her for ikke lenge siden, fortalte en forkynner at han var nede i Florida, og han hadde en—en bil, jeg tror det var en Chevrolet, og den sluttet å virke. Han klarte ikke å få reparert den. Og han dro til verkstedet, og en liten mekaniker sjekket under og over den, og banket her og der; han klarte ikke å få reparert den. Og han—han prøvde *dette*, og det fungerte ikke. Og han prøvde noe annet; det fungerte ikke. Han satte på en generator, satte på *denne* og satte inn tennplugger, satte inn koblinger; han klarte ikke få den til å fungere. Han klarte bare ikke få den til å gå.

Til slutt kom en pent kledd mann inn. Han sa: “Kan jeg gi deg noen råd?”

256 Den lille mekanikeren hadde vett nok til å si: “Ja, sir.”

Han sa: “Ta *denne* og koble *denne* og *denne*, og”, sa han, “sett det sammen en gang og prøv det.” Og han tok *denne* og koblet til *den*, og satte det sammen, og der startet den.

257 Den lille mekanikeren snudde seg rundt og sa: “Si meg, hvem er du?” Han var ingeniøren, General Motors’ sjefsingeniør. Han hadde laget maskinen. Det var han som hadde designet den.

258 Og, i dag, når vi snakker om metodist, baptist og presbyterianer, Sjefsmekanikeren er her, Designeren av Sitt Ord, Mannen som skapte himlene og jorden, og designet Sin Menighet! Vet Han mer om hva som skal til for Bortrykkelsen, eller vet metodist- eller baptistmenigheten mer om hva som trengs? Han er Designeren. Han vet hva som trengs. Han er velkledd i Kraften av Sin oppstandelse. Halleluja! Han vandrer iblant oss i dag, i Kraften av Sin oppstandelse.

Han vet hva som trengs for å sette en Menighet i orden for Bortrykkelsen. Han designet Den og satte delene sammen her i Bibelen. Amen! Bare la Strømmen flyte gjennom Den, og se Den gå i aksjon. La troen på Hans Løftesord for i dag, strømme gjennom, så vil du se hvordan Den opererer. Hvorfor? Han designet det. Han designet Sin Menighet ved Ordet. Det er det Han setter sammen. Ikke ved metodist, eller baptist, eller presbyterianer, eller pinsevevnsorganisasjon; men ved Sitt Ord. “Mennesket lever ikke av brød alene, men av hvert Ord som går ut av Guds munn.” Ja, sir.

259 Kom deg ut av disse gjenskinskinnene, ut av mørket, denne mørke tiden som vi lever i nå. (Har bare omtrent fem minutter igjen.) Midt i mørket, hvem skal føre den lille Bruden ut? Hvem vet

om Det? Sjefsdesigneren. Åh, ja. Fra all denne forvirringen av gjenskinn!

Her, metodisten reflekterer en vei, baptistene en annen, og presbyterianerne en annen, og pinsevevnene en annen, alt dette reflekteres omkring. De løper, setter navnet sitt over *her*, i dette gjenskinnet her; så oppdager de noe der. Og kommer bort *hit*; og noe der. Går bort *hit* . . .

²⁶⁰ Som jeg sa til den presten: “Hvis dere er den opprinnelige kirken, og dere fulgte læren til disse mennene som satt sammen i Nikea, hvorfor har dere ikke kraften som de hadde der tilbake, i begynnelsen da? Hvorfor gjør dere ikke de tingene som de gjorde, som Jesus sa?”

Sa: “Åh, vi er flere mennesker nå. Vi, vi lever i en annen tidsalder.”

²⁶¹ Jeg sa: “Men Ordet forandrer seg ikke. Han sa: ‘Disse tegn skal følge dem i alle tidsaldre. Himler og jord skal forgå, men Mitt Ord skal aldri.’ Slik er det.”

Han sa: “Vel, du snakker om Bibelen.”

²⁶² Jeg sa: “Ja, Ordet, som er Kristus.” Det er riktig. Og der har du det. Ser du?

²⁶³ Og i dette gjenskinnet, viser metodistene sine, baptistene viser sine, presbyterianerne sine, hver enkelt vokser større og større, hele tiden.

Den stakkars lille Bruden, hvor er Hun? Hun løp bort hit til Pinsebevegelsen Oneness, en stund; Hun satte navnet Sitt der, og Hun sa, vel . . . Så oppdaget Hun, ser hva de gjør. De kommer over her, og: “Du må tilhøre oss. Hvis du ikke tilhører menigheten vår, er du ikke engang i Bruden. Du er ikke engang noe.” Går bort hit til Assemblies og ser hva de har; der er det igjen. Går ned til baptistene, ser hva de har. Ser på Presb- . . .

²⁶⁴ Hva kommer til å skje med den stakkars lille Tingen? Ser dere? Men Hun kommer ut. Ikke bekymre deg. Hun kommer til å være der.

²⁶⁵ En kar sa, her for omtrent et par år siden. Han var nede i New Mexico. Jeg holdt et møte der i nærheten av Carlsbad Grottene. Dere har hørt om dem der nede, de store . . . Og de tok en mann og hans kone, og en flokk med barn, gikk inn i denne heisen, som gikk helt ned til bunnen av grotten. Og da de kom ned dit, slo de av alt lyset. Og da de skrudde av alle lysene, var det mørkt som midnatt.

Jeg fikk dem til å gjøre det, her borte i disse hagene her, og en gang borte i Colorado der, da kona og jeg var, bak der, der inne. Og så tente de på lysene. Du store, du holder hånden din slik som *dette*, og du ser ikke noe.

Og det var en liten jente som sto der, og hun begynte å rope: "Åh!" Ropte. Hun, hun var livredd, det var så mørkt. Den stakkars lille jenta famlet overalt, og prøvde å skrike og rope etter pappaen sin, mammaen sin, overalt. Hun klarte bare ikke å holde det ut, det var så mørkt. Hun har aldri sett et slikt mørke.

²⁶⁶ Og det er omtrent slik det er nå. Det er riktig. Det er så mørkt at du ikke vet hvor du skal gå. Går du til metodistene, til baptistene, til presbyterianerne, det er alt det samme, ser dere, spiser den gamle, døde, råtne mannaen med fluelarver i. Ser dere, det samme, en eller annen læresetning: "Kom inn og bli medlem av *dette*, og hint, *det*", gammel læresetning og alt mulig. Du ser ikke Kristus i det. Ser dere? Åh, du ser selv-rettferdige mennesker, jeg vil si det. Mange er fine mennesker der inne nå, i denominasjonene. Jeg sier systemet, ikke menneskene der inne. Men, ser dere, det er det de spiser på. Fortell dem om det!

Og *Her* er fersk Mat!

²⁶⁷ Og denne lille jenta som sto der, hun skrek av full hals, var i ferd med å bli hysterisk; omtrent som den lille Bruden gjør. Men vet du hva? Lillebroren hennes ropte ut, sa: "Lillesøster, Ikke vær redd." For han sto rett ved siden av instruktøren. Sa: "Det er en mann her som kan slå på lysene."

Vær ikke redd, lille Søster, det er en Mann her som kan slå på Lyset. Han kan gjøre dette Ordet levende. Vi vet ikke hvordan Han kommer. Vi vet ikke hvordan, når Han kommer. Jeg vet ingenting om det. Men Han er her, og Han kan slå på Lysene. Hvordan skal vi komme oss ut av dette? Jeg vet ikke. Men Han er her, og Han er den Ene som kan slå på Lysene. Ja, sir. Han er den Ene. Han er Lyset. Han bare gjør Seg Selv kjent, det er slik Han slår på Lyset. Helt riktig.

Det trengs Kristus, for å få Hans Lys til å skinne, da sprer alt mørket seg. Han atskiller. Han trekker Sin lille Brud ut. "Jeg vil ta et folk ut fra hedningene, for Mitt Navns skyld, som vil ha Mitt Navn." Hva er Hans Navn? Ja vel. Ikke metodist, baptist, presbyterianer, lutheraner. Det er Jesus Kristus. Det er riktig.

²⁶⁸ Han er Lyset, Sannheten; Lyset, og det er ikke noe mørke i Ham. Og Han sprer mørket når Han kommer inn, fordi Han er Ordet. Ordet er Lyset. Det er riktig. Fordi Han talte og sa: "La det bli lys", det var Ordet som ble lys. Når Han taler *Dette*, er det Lyset for den tidsalderen, hver gang.

Nå er Han her i—i, ikke i et gjenskinn; men folk lever i et gjenskinn. Men Han er det stadfestede Ordet. Han er absolutt Lyset i mørkets tid. Ja, sir. Alle disse falske gjenskinnene og slikt vil svinne hen. Ja, sir. Han er her. Vær ikke redd. Skru på Lysene, Hans Løftesord. Det lever. Det gjør . . .

"Den som tror på Meg, skal også gjøre de gjerninger Jeg gjør." Da er det Ordet. "Som Faderen sendte Meg, slik sender Jeg dere." Faderen som sendte Ham, kom i Ham. Den Jesus som

sender deg, kommer i deg. Og de gjerningene som Han gjorde da, Han gjør den samme tingen, fordi (hvorfor?) Ordet er gjort kjød, i menneskelig kjød, manifesterer Seg som Lyset for tiden. Der er vi. Der er det. Det bare viser veien til Lyset, i Lyset. Vise menn, som ikke er forblindet av trosbekjennelser og denominasjoner, vil vandre i det Lyset. Åh, du!

²⁶⁹ Ja visst er det er en Mann her som kan slå på Lysene. Hva gjør Han? Ved å stadfeste Sitt Ord for denne tid. Jesus, Guds Sønn, som lovet Ordet for denne tid, er rett her sammen med oss.

Ikke bli redd. Ikke bry deg om hva de gjør; gjør du det, vil du vandre i mørket.

Vær klok. “De som handler klokt”, sa Daniel, “i disse siste dager, vil gjøre storverk for sin Gud.” Ser dere? Ser dere? De vil vandre i Lyset, slik Han er i Lyset.

²⁷⁰ Ikke bekymre deg. Det kan bli mørkt, og se ut som de kommer til å tvinge oss, alle sammen. Alle disse, du ser kunngjøringen deres går ut: “Alle disse små menighetene og slikt må komme inn nå. Dere må komme inn”, ellers kommer de til å stenge dørene deres. De kommer til å klare det.

²⁷¹ Nå ønsker å gjøre alvor av dette, i kveld, når jeg kommer til dette punktet, skjønner.

²⁷² Nå, de: “Vi kommer til å stenge dørene deres.” Du må være en av dem, eller ikke. Du er—du er enten med på det, eller så kan du ikke gjøre noe, kan ikke engang kjøpe eller selge. Slik er det. Du våger ikke å be for de syke. Hvis du blir tatt i å betjene noen syke eller noen person med noe åndelig ting der inne, blir du underlagt en føderal lov, for å bli gjort ende på. Det er helt riktig. Ser dere? Dere vet det. Det er riktig. Det er i avisene deres. Ja, sir. Så, du kan ikke gjøre det, du må tilhøre kulten.

Broder, la meg fortelle deg noe. Du bør få Kristus trygt inn i ditt hjerte akkurat nå, for det kommer en tid da du virkelig kommer til å trenge Det. Da er du utenfor. Husk, når det seglet blir satt på, er hun der for godt. Ser dere? Så, ikke gjør det. Ikke tro på de greiene. Kom rett inn i Kristus akkurat nå, Ordet. Ja, sir.

²⁷³ Stadfester Ordet, og viser at Det er Lyset for tiden. Det er slik vi vet at Han er Lyset, fordi Han er Lyset som manifesterer Seg i kjød.

Hvordan vet vi det? Han var Guds Ord gjort kjød. Ser dere, Guds Ord viste Seg Selv, stadfestet Seg Selv, når Messias kommer, hva Han vil gjøre.

²⁷⁴ Kvinnen ved brønnen sa: “Når Messias kommer, vil Han gjøre disse tingene. Du må være Profeten, som er Ordet, som forutsier disse tingene.”

²⁷⁵ Han sa: “Jeg er Han.” Ser dere? Det var nok. Lyset skinte på det lovede Ordet. Der er Lyset.

²⁷⁶ Rett inn i byen gikk hun, sa: “Kom, se en Mann som fortalte meg de tingene jeg har gjort. Er ikke dette selveste Messias?” Det var det. Ser dere? Uansett hva de andre sa, visste hun at det var Messias.

²⁷⁷ Husk, i hver tidsalder, i tid med mørke, har Gud alltid latt Sitt Ord skille Lyset fra mørket.

Han gjorde Det på Luthers tid, da Den katolske kirke hadde alt; Han sendte Luther som et skinnende Lys, og Luther skilte Sannhet fra mørke.

Og da lutheranerne kom på villspor, lagde Han en John Wesley, og han skilte Lys fra mørke.

Og på pinsens tid, da wesleyanerne ble helt ... og metodistene ble helt kraftløs, og baptistene og presbyterianerne, sendte Han pinsebudskapet for å skille Lys fra mørke.

Pinsevevnene gikk rett tilbake ut i mørket igjen, slik som det, i sin organisasjon, tok læresetningene sine og slikt.

Nå har tiden kommet for at dette Ordet skal bli stadfestet. Han sender Lyset, Ordet manifestert, slik Han gjorde i begynnelsen; sender Ordet, og Det stadfester Seg Selv. Det er Lys, og Han atskiller alltid. Det samme er nå, som Evige, små Lys i begynnelsen.

²⁷⁸ Hør her barn, som jeg sier, jeg er fem minutter over tiden nå. Men la meg si denne ene tingen.

Det er en Mann til stede! Ikke bli redd, uansett hva de sier. Jeg har opplevd det komme til et punkt, hvor jeg ikke visste hvor jeg skulle gå videre, men Han er alltid til stede. Det aldri sviktende Nærværet, Han er alltid der. Han kan skru på Lyset. Ja, sir. Han bare venter, ser hva du kommer til å gjøre. Han kan slå på bryteren når som helst Han vil. Ja, sir.

²⁷⁹ Det er en Mann her som kan skru på Lysene. “De som satt i dødsskyggens områder”, noen av dem under kreft, noen av dem under døde denominasjoner, noen av dem under døde læresetninger, noen av dem under døde tradisjoner, og all slags død, “og de har sett et stort Lys.” Mannen som lyste med Lysene da, er den samme Ene som sa i begynnelsen: “La det bli lys.” Den samme Gud, “i går, i dag og for evig”, Han er til stede i dag, akkurat her nå. Ikke bli redd. Han kan skru på Lysene.

Når forfølgelsen kommer, ikke bli redd. Det er et Lys, Han sa Han ville rykke Sitt folk bort. Hun vil ikke gå gjennom trengselen. Hun vil aldri gjøre det. Han sa at Hun ikke ville det. Hun vil bli rykket bort. “Hvordan skal de gjøre det, broder Branham? Ser fryktelig mørkt ut!” Uansett hvor mørkt det blir, du kan ikke engang se hånden din foran deg, men husk, det er en Mann her som kan slå på Lyset. Han vil Bortrykke Menigheten.

Du sier: “Vel, jeg er helt ...”

280 Ja, Sjadrak, Mesjak og Abed-Nego var helt oppe i den brennende ildovnen, men det var en Mann der som kunne skru opp lufttilførselen. Ja, sir. Den fremfarende, mektige Vinden som kom ned på Pinsefestens Dag, Han skrudde Den på igjen og viftet all brisen bort fra dem, all ilden. Det var en Mann der; Han ble kalt “den fjerde Mannen”.

281 Det er Én her i dag. Han er den Eneste! Halleluja! Han har Lysbryteren i Sin hånd. “De som var i dødsskyggens områder, har et stort Lys gått opp.” Ikke forkast Det. Ta imot Det, i Herrens Navn. Mens vi bøyer våre hoder bare et øyeblikk.

Vi vil vandre i Lyset, vakre Lyset,
Der nådens duggdråper glitrer;
Skinner rundt oss om dagen og om natten,
Jesus, verdens Lys.

Vi vil vandre i Lyset, det er slikt et vakkert Lys,
Det kommer der nådens duggdråper glitrer;
Skinner rundt oss om dagen og om natten,
Jesus, verdens Lys.

Kom, dere Lysets hellige, rop ut,
Jesus, verdens Lys;
Da vil Himmelen klokke ringe,
Jesus, Lyset . . .

Hva er? Det stadfestede Ordet er Jesus i dag. Han er Ordet.

Vi vil vandre i dette Lyset, det er slikt et
vakkert Lys,
Den kommer der nådens duggdråper glitrer;
Åh, skinner rundt oss om dagen og om natten,
Jesus, Lyset . . .

282 Med deres hoder bøyd. Jeg lurar på hvor mange her som ønsker å vandre i dette Lyset, under Den Hellige Ånds ledelse, det stadfestede Ordet for i dag? Ser dere? Ordet som Gud lovet i dag, se Det manifestert!

Var det ikke det Han var i begynnelsen? Han var Ordet. Sønnen ble født; Han var Ordet. Han var Messias; Han var det stadfestede Ordet. Så da Ordet, Gud talte be- . . . enden fra begynnelsen.

283 Nå er det et Ord for denne tid, og Han er her og stadfester det Ordet.

Midt i forvirring, mørke og gjenskin, ser det veldig ut som Det, men det er ikke Det. Det viser seg å ikke å være Det; læresetningen.

284 Jesus sa: “Hvis Jeg kaster ut djevler ved Guds finger, hvem kaster dere dem ut ved?” De kastet dem ikke ut. Ser dere? “Men, nei, hvis jeg kaster ut en djevel ved Guds finger, da har Guds Rike kommet nær til dere.”

Åh, la oss tenke på det, idet vi løfter våre hender. Sakte nå, og tenk, helt stille.

Vi vil vandre i dette Lyset, dette er slikt et
vakkert Lys,
Og det kommer der duggdråpene . . .

Gjør din bekjennelse. Tro Gud nå.

Skinner rundt oss om dagen og om natten,
Jesus, verdens Lys.

Vi vil vandre i dette Lyset, det er slikt et
vakkert Lys,
Den kommer der nådens duggdråper glitrer;
Skinner rundt oss om dagen og om natten,
Jesus, verdens Lys.

²⁸⁵ Mens de fortsetter å spille, ønsker jeg å spørre. Hver tidsalder har vært på samme måte. På Noas tid, de som forkastet Lyset, hva gjorde de? Gikk ut til Guds dom. Hva skjedde med Faraos tiden for Lyset fra den brennende busk, som var i Moses? Gikk ut i dødens hav. Hva skjedde med Datan som begynte og deretter forkastet Lyset? Han havnet i jordens sprekker; som slukte ham. Hva skjedde i alle tidsaldre, med de som unnlot å vandre i Lyset, Lyset for tiden?

Det er Jesus hele tiden. Det var Jesus på disse mennenes tid. Det er Jesus i dag, for Han er Ordet, og Ordet skaper Lyset. Det er Lyset for tiden.

Tenk på det nå, helt stille, mens vi med oppriktighet, spør, vandrer du i Lyset? Mens vi nynner den igjen.

. . . vakkert Lys,
Kommer der nådens duggdråper glitrer;
Skinner rundt oss om dagen og om natten,
Å Jesus, verdens Lys.

La oss reise oss nå, på våre føtter.

²⁸⁶ Jeg ber den Himmelske Far om å la dette Budskapet synke dypt ned i hjertene til menneskene som er til stede, og de som vil høre Det på lydbånd. Og må Lyset komme frem over Ordet, Frøet, og bringe frem ethvert forutbestemt Frø som er blitt plantet her ute i disse forskjellige gjenskinnene og organisasjonene. Må de se som Nikodemus, selv om de må "komme om natten", komme til Lyset. Gi det, Far.

²⁸⁷ Må denne store begivenheten finne sted, denne Klippen som blir hugget ut av fjellet, uten hender. Den vil knuse disse hedningerikene til jorden, alle disse rikene, åndelige rikene og naturlige rikene. Og Klippen skal dekke hele jorden; det vil være en rensende handling. De som den Klippen knuser, vil bli pulverisert; de som faller ned for den Klippen, vil ha et solid fundament.

288 Å Kristus, la meg, som Din tjener, dø ut på denne Klippen, denne Ditt Ords Klippe. Herre Gud, la meg stå, som David, og krigerne fra gammel tid som sto for David, la meg stå for dette Ordet i dag, mens jeg ser Det blir forkastet av denominasjonene. Det ligger her oppe på en liten, avsides plass et sted. Å Gud, jeg . . . Gi at vi får styrke og mot, og Den Hellige Ånd, til å stå, for timene blir mørkere og mørkere.

Men la oss alltid huske at Du er til stede for å slå på Lyset. Når som helst Du ønsker det, kan Du tenne Lyset, Far. Så vi ber . . .

289 Som Du sa: "Dere er verdens Lys." Gi, Herre, at våre Lys, som er i Din tjeneste, vil skinne så klart for de andre, at de vil se Evangeliets Lys når vi lever det, Herre, dag for dag, og reflekterer Jesu Kristi Liv for dem, slik Han var på jorden; full av ydmykhet og vennlighet, men likevel med Ordet som levde rett gjennom Ham. Gi det, Herre.

For, vi ser mot Deg, Den Mektige med bryteren i hånden. Du holder verden i Din hånd. Du holder alle ting i Din hånd og holder verden oppe ved Ditt Ord.

Å Far, la oss ta imot Ordet; vil Du, være så snill, Herre? La det være vitnesbyrdet og ønsket til ethvert hjerte her inne.

290 Far, mens vi synger disse salmene . . . Da David sang salmene, ble de profeti. De var profeti, og Du anerkjente dem som profeti. Mens vi synger den, Herre, la det være i våre hjerter også, mens vi synger: "Vi vil vandre i dette Lyset." La det skje, Herre.

Dette er et vakkert Lys. Det er Ordet. Det er Kristus som lever iblant oss. Ikke det Han var; det Han er, og vi vet at det Han var, bare reflekterte det Han er. Og vi ber, Far, at folket må forstå og vandre i dette vakre Lyset. Vi ber i Jesu Navn.

291 Mens vi forblir stående bare et øyeblikk, vil jeg at vi alle skal syng.

292 Nå er det presbyterianere, metodister, katolikker her. Dette er en blandet forsamling, når det gjelder kirkesamfunn.

293 Husk nå, la det vært kjent, at jeg ikke taler noe imot menneskene i disse gjenskinnene. Men jeg beviste det ved Bibelen, at alt dette er gjenskinn. Hvis det ikke var slik, ville Kristus handle gjennom dem slik Han lovet å gjøre. Ser dere? Men de avviser Det. Ser dere? Og når du kommer dit, hva finner du? Det er "bli med i menigheten, si en trosbekjennelse". Og hva kommer ut av det? Når du kommer til veis ende, finner du ut at det var en falsk luftspeiling.

Kristus er Ordet. Han er Lyset. Lev nå, mens du kan leve. Du lever for noe.

²⁹⁴ Hva lever du for? Så du kan dø. Hver og en av dere, hva arbeider dere for? For å spise. Hva spiser du for? For å leve. Hva lever du for? For å dø.

Så hvorfor ikke leve for å leve? Hvorfor ikke leve for å leve? Da er den eneste måten du kan leve på, er å ta imot Ordet. For, "Mennesket lever ikke av brød alene", det vi lager her ute i vårt ansikts svette, "men av hvert Ord som kommer fra Guds munn." Nå, Ordet fra Guds munn blir stadfestet rett her foran oss, ved Den Hellige Ånd. Lev av Det, vil du ikke?

²⁹⁵ Nå ønsker jeg, mens vi synger denne igjen, la oss bare hver enkelt bare stå på vår plass, strekke oss ut og ta tak i noens hender og si: "Broder, la oss vandre i dette Lyset", mens vi synger *Vandre i Lyset*. Vil du? Be for hverandre idet dere tar hverandres hender, mens vi synger den sammen; og lukker våre øyne, så langt som mulig.

Vi vil vandre i Lyset, slikt et vakkert Lys,
Det kommer der nådens duggdråper glitrer;
Skinner rundt oss om dagen og om natten,
(Hvem er Det?)
Jesus, verdens Lys.

La oss løfte våre hender nå.

Vi vil vandre i Lyset, det er et vakkert Lys,
Kommer der nådens duggdråper glitrer;
Skinner rundt oss om dagen og om natten,
Åh, Jesus, verdens Lys.

Kom alle dere Lysets hellige, rop ut, (Hva er det?)
Jesus, verdens Lys;
Da vil Himmelens klokker ringe,
Jesus, verdens Lys.

Alle, la oss synge den ut nå.

Vi vil vandre i Lyset, og det er et vakkert Lys,
Kommer der nådens duggdråper glitrer;
Skinner rundt oss om dagen og om natten,
Jesus, verdens Lys.

²⁹⁶ Med våre hoder bøyd nå. Husk da Israel var på sin reise og spiste ny manna hver dag, så vandret de i Lyset fra en Ildstøtte. Den Ildstøtten var Jesus Kristus. Bibelen sier at Den var det. Og i dag er Han med oss; vi har Den. Vi vet at Han er med oss, den samme Ildstøtten, gjør de samme tingene som Han gjorde da Han var her på jorden, for å oppfylle Sitt Ord.

²⁹⁷ Når vi går herfra, la oss huske, bevare den sangen i våre hjerter når vi går til våre hjem, mens hjulene nynner en sang. Før du spiser middagen din, bøy hodet og takk Gud for å ha sendt ut lys for å bringe mat på jorden, for din fysiske kropp. Takk så Gud for at Han sender åndelig Lys, Sitt Ord, slik at Han kan gi

Mat til sjelen. “For mennesket lever ikke av brød alene, men av hvert Ord som går ut av Guds munn.”

²⁹⁸ Bare fortsett å synge denne salmen for dere selv, i hjemmet ditt, blant familien din, og møt oss her rundt halv sju i kveld, for bønnekortene og så videre. Vi ses da. Inntil da, bøy hodene deres.

²⁹⁹ Jeg vil spørre broder Neville om han vil gå opp hit nå, pastoren, og avslutte med en bønn.

63-1229M Det er en Mann her som kan slå på Lyset
Branham Tabernacle
Jeffersonville, Indiana USA

NORWEGIAN

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org